

Arrest

nr. 340 356 van 30 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
 Rootenstraat 21/18
 3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker (R.S.J.R.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslim te zijn van Koerdische etniciteit, geboren op [...] mei 1988 in de stad Erbil, gelegen in de gelijknamige provincie, in de Koerdische Autonome Regio (KAR). U heeft altijd in de stad Erbil verbleven.

In 2013 huwde u met R.J.A. waarmee u een dochter genaamd V. kreeg. In 2016 scheidde u van haar. Op 28 februari 2019 huwde u opnieuw met uw huidige vrouw M.B.A.M. (CG [...]; OV [...]), waarmee u twee kinderen heeft.

In 2005 had uw familie problemen omtrent financiële zaken met een andere familie genaamd M.. Hierdoor ontvluchtte een broer van u, Mas., het land en verblijft hij tot op heden in Nederland. Uw oudere broer C. werd neergeschoten. Iemand van de M. familie, ene Y., werd hiervoor gearresteerd en zat twee jaar in de gevangenis. Hij kwam vroegtijdig vrij doordat uw vader onder druk van de KDP (Koerdische Democratische Partij) een verzoeningsprocedure aanging met deze familie. Hierbij werd er overeengekomen dat de familie M. geld diende te betalen aan uw familie en een vrouw beschikbaar moest stellen om te huwen met iemand van uw familie. U werd door uw vader bevolen te huwen met deze vrouw, R.J.A.. Echter uw vader had enkel deze verzoening aangegaan onder druk van de KDP en bleef zinnen op wraak. Bijna meteen na uw huwelijk zei hij u dat u J. diende te ontmoeten en er daarna van moest scheiden om haar familie zo te beledigen. U wilde dit niet en probeerde uitstel te verkrijgen bij de rechtbank nadat uw vader u dwong de echtscheidingsprocedure op te starten, maar niets mocht baten. Uw vrouw was in tussentijd reeds bevallen van jullie dochter V.. Na de scheiding wilde haar familie J. wel terug in huis opnemen doch niet jullie dochter. Daarom besloot u uw dochter bij u in huis te nemen. Uw vader had hier initieel niets op tegen, maar u probeerde V. niet te veel in zijn zicht te laten lopen. In augustus 2022 riep uw vader u plots bij hem en zei hij dat V. naar haar moeder diende te gaan, anders zou hij haar doden. U contacteerde J. en vroeg of zij V. in huis kon nemen, maar ze antwoordde dat haar familie dit niet wilde. Uit angst dat V. gedood zou worden door uw vader besloot u dat er niets anders op zat dan het land te ontvluchten met uw huidige vrouw en kinderen. Via een vriend regelde u een Frans visum voor u en uw gezinsleden en zo verlieten jullie op 13 september 2022 Irak. U reisde via Frankrijk door naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 22 september 2022.

Ter staving van uw verzoek legt u een attest van uw werkgever in België neer. Op 22 april 2024 besliste het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing op 24 mei 2024, U voegde volgende documenten toe aan het verzoekschrift: identiteitskaart van V., identiteitskaart van uw ex-vrouw, uw eigen identiteitskaart, identiteitskaart van uw huidige vrouw, huwelijksakte van uw eerste huwelijk, volmacht (dd. 21/06/2015) aan uw advocaat om de echtscheidingsprocedure te voeren, volmacht (dd. 21/06/2015) aan uw advocaat om de echtscheidingsprocedure verder te zetten, het Iraakse vonnis houdende echtscheiding in uw eerste huwelijk, indiening van een klacht bij de Iraakse politie dd. 28/11/2014, de huwelijksakte van uw huidige huwelijk, schriftelijke toestemming van uw ex-vrouw dd. 28/08/2022 aan u om te mogen reizen naar Frankrijk, gerechtelijke beslissing dd. 04/10/2022 houdende voogdijschap van verzoeker over V., overlijdensakte van uw broer C. dd. 21/10/2005, toelating van de nieuwe schoolinstelling om V. te mogen inschrijven in de nieuwe school, schrijven dd. 20/07/2022 van uw ex-werkgever aan de schoolinstelling van V., schoolrapport van V.'s vorige schoolinstelling (schooljaar 2021-2022), overlijdensakte dd. 01/11/2023 van uw schoonvader, inschrijvingsbewijs van uw voertuig (Nissan Roadji) dd. 18/07/2019, uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw onroerend eigendom (perceelnr. [...]) dd. 27/02/2009 en een uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw onroerend eigendom (perceelnr. [...]) dd. 01/05/2014. U legde tevens foto's neer van verscheidene familieleden of vrienden van uw vader met hoge functies, van een hooggeplaatst bemiddelaar die (na de moord op C.) ook bemiddeld had om een verzoening te bewerkstelligen tussen uw familie en de familie M. en van leden van de machtige M. familie. Bovenstaande betreffen allen kopieën.

U voegde ook nog volgende originele documenten toe aan het verzoekschrift: tickets van uw reis naar Europa, certificaat van uw vroegere tewerkstelling, bewijs stopzetting van uw tewerkstelling (na uw vertrek uit het land), verzendingsbewijs en briefomslag waarin de Iraakse documenten naar België zijn opgestuurd, verslag psycholoog op naam van uw vrouw, getuigschriften van gevolgde beroepsopleidingen / behaalde certificaten / aanbevelingsbrief op naam van uzelf en schriftelijke verklaring / gedetailleerd relaas vanwege uzelf.

Op basis van de vele documenten die u toevoegde aan het verzoekschrift en die volgens de RvV raken aan de kern van uw relaas werd de beslissing van het CGVS vernietigd en werd uw asiendossier teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek op 22 oktober 2024.

U werd opnieuw gehoord door het CGVS op 4 maart 2025. U voegde hierbij geen nieuwe documenten toe, maar verwees naar de eerdere documenten die u bij de RvV neerlegde (zie supra).

U herhaalde bovenstaande relaas en voegde toe dat de mentale toestand van uw huidige echtgenote zowel als deze van uw dochter V. omwille van de situatie heel fragiel is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees.

Vooreerst benadrukt het CGVS dat gegeven de vele documenten u hierover neerlegt, er niet getwijfeld wordt aan het feit dat u in 2013 diende te huwen met R.J.A. in het kader van een verzoening tussen uw familie en de familie M. nadat uw broer C. eerder om het leven was gekomen. Tevens twijfelt het CGVS geenszins aan het feit dat uw dochter V. uit dit eerste huwelijk voortkwam, dat u later scheidde van R.J.A. en hertrouwde met uw huidige echtgenote M.B.A.M., waarmee u nog twee kinderen kreeg (CG [...]; OV [...]).

Echter louter op basis van bovenstaande kan er geen actuele vrees in uw hoofde worden vastgesteld. Het CGVS hecht immers geen enkel geloof aan de vermeende druk van uw vader om te scheiden van uw ex-vrouw, noch de doodsb bedreigingen die uw vader zou hebben geuit ten aanzien van zijn kleindochter V. omdat zij familie zou zijn van de moordenaars van uw broer, noch aan de vele connecties die uw vader zou hebben waardoor een terugkeer voor u en uw familie naar Koerdistan onmogelijk zou zijn (zie CGVS I, p.7 en 8, CGVS II, p.10).

Uit de door u neergelegde documenten blijkt duidelijk dat u effectief scheidde van uw ex-vrouw op 29 december 2016 (zie documentenmap, scheidingsakte). Echter bij de omstandigheden van deze scheiding zoals u ze schetst, namelijk dat uw vader u onder druk zette om uw zwangere vrouw buiten te zetten en zo de familie M. te vernederen, heeft het CGVS zijn twijfels (zie CGVS I, p.6 en 10). Zo beweert u pogingen tot uitstel te hebben ondernomen omdat u eigenlijk niet wilde scheiden en zou het gehele echtscheidingsproces voor de rechtbank hierdoor drie jaar in beslag hebben genomen (zie CGVS I, p.6 en 7). Gevraagd naar de reden waarom dit zolang kon aanslepen, zegt u dat u en J. zich allebei akkoord verklaarden met de scheiding, maar dat de rechter het vonnis toch telkens uitstelde omdat de advocaat dit vroeg (zie CGVS I, p.6). U kan echter niet zeggen welke concrete redenen de advocaat hiervoor aanbracht of waarom de rechter zolang wachtte met uitspraak te doen terwijl jullie zich beiden akkoord verklaarden met de scheiding (zie CGVS I, p.6). Dat deze rechtszaak dan dusdanig lang werd uitgesteld omwille van bovenstaande redenen, kan moeilijk geloofd worden. Verderop tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werd u nog eens in concrete gevraagd naar de pogingen die u ondernam om uitstel te bekomen en komt u niet verder dan te zeggen dat u hierover één keer met uw oom sprak en hij u adviseerde het te laten (zie CGVS I, p.10 en 11). Dit is allemaal zeer vaag en onduidelijk te noemen. Mocht u het echtscheidingsproces daadwerkelijk hebben willen vertragen of afblazen is het vreemd dat u hierover geen enkele keer in gesprek ging met uw vader of uw echtscheidingsprocedure bij de rechtbank gewoonweg annuleerde, het betrof immers uw eigen huwelijk. Dat u één keer uw oom hierover aansprak en voor de rest geen enkele poging ondernam ten aanzien van uw vader om hem te overtuigen het huwelijk niet te verbreken, is weinig overtuigend te noemen en valt moeilijk te rijmen met het feit dat u vastbesloten was deze echtscheidingsprocedure uit te stellen of zelfs af te blazen. Bovendien is de reactie van de familie M. op deze echtscheiding zeer opmerkelijk te noemen. Dat uw vader deze overeenkomst zo abrupt verbrak terwijl zij reeds een grote geldsom hadden betaald en J. in oneer werd gebracht door de scheiding maar haar familie daar op reageerde door haar terug op te vangen zonder ook maar enige actie tegenover uw familie te ondernemen, is opmerkelijk te noemen (zie CGVS I, p.10). Deze familie was volgens uw verklaringen immers in een ernstig conflict betrokken met uw familie waarbij uw broer

C. het leven liet. Dat uw vader hen dan zo beledigde en de (huwelijks)overeenkomst verbrak zonder enige reactie van hunnentwege, is geenszins plausibel.

Verder overtuigt uw relaas geenszins als zou uw dochter V. na de scheiding van uw eerste vrouw (V.'s moeder) gedurende een periode van zeven jaar bij u en uw familie hebben kunnen inwonen, waarna uw vader dan plots ogenschijnlijk vanuit het niets zou hebben beslist dat uw dochter naar haar moeder diende te gaan of dat hij haar anders zou doden (zie CGVS I, p.11). Dat hij V. al die tijd zou hebben getolereerd om daar ineens op terug te komen, haar zelfs te bedreigen met de dood, is andermaal bijzonder vreemd te noemen.

Vooreerst zijn uw verklaringen hierin tegenstrijdig. Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 februari 2024 dat uw vader u plots bij hem riep tijdens het offerfeest van augustus 2022 en in het bijzijn van uw oudste broer R. verkondigde dat V. terug moest naar haar moeder of dat hij haar anders zou doden (zie CGVS I, p.11). U zegt hierbij dat hij er nooit eerder iets over had gezegd, maar haar wel 'discrimineerde' (zie CGVS I, p.11). U zei tevens niet te weten waarom uw vader zijn kleinkind plots wilde doden, maar was stellig dat hij haar bij een terugkeer zeker zou doden (zie CGVS, p.11). Echter in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud dd. 4 maart 2025 verklaart u ten eerste dat u zelf besloot bij uw vader op bezoek te gaan tijdens het offerfeest van 2022 en uw vader u geenszins sommeerde te komen zoals u eerder had verklaard (zie CGVS II, p.10). Ook zegt u nu dat uw vader wel degelijk al voor het incident in augustus 2022 reeds vele bedreigingen had geuit naar u via uw broer R. om 'het kind' terug te sturen naar de familie van uw ex-vrouw (zie CGVS II, p.9). Bovenstaande zaken vallen moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen. Voorts vermeldt u nu dat de reden dat hij haar dan toch plots wilde doden was omdat u V. uit de buurt van uw vader poogde te houden en haar zelfs in een andere school inschreef verder uit de buurt van uw vader, maar V. in de periode vlak voor augustus 2022 tijdelijk bij uw zus verbleef en uw zus met V. op bezoek ging bij uw vader, waarna hij haar zou hebben opgemerkt en zou besloten hebben dat ze definitief weg moest (zie CGVS II, p.10). Dat u nu plots toch met bepaalde redenen komt aanzetten waarom uw vader plots zijn kar keerde, maar hiervan tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niets heeft vermeld en toen niet verder kwam dan te zeggen dat u het ook niet wist en het u afvroeg waarom hij V. dood wilde (zie CGVS I, p.11 en 12), valt wederom moeilijk te rijmen met elkaar en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verhaal. Bovendien is het zeer ongeloofwaardig te noemen dat uitgerekend uw zus besloot zomaar op bezoek te gaan bij uw vader met V., terwijl u uw uiterste best deed om V. uit het zicht van uw vader te houden. U verklaart immers dat uw zus als een tweede moeder voor u was, zij voor V. zorgde gedurende een lange periode na de scheiding en ze u altijd adviseerde V. uit de buurt van uw vader te houden (zie CGVS II, p.7). Dat uw zus dan dan zonder enige bekommernis om de vele risico's hieraan verbonden bij uw vader op bezoek ging met V. doet de wenkbrauwen fronsen en is weinig geloofwaardig. Volledigheidshalve merkt het CGVS hierbij nog op dat het zeer vreemd is dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud - gevraagd naar uw vrees bij terugkeer - enkel over uw vader sprak (zie CGVS I, p.12) maar u niets zei over het feit dat ook uw broer R. uw dochter V. zou doden bij een eventuele terugkeer en u hem dus ook vreest, hetgeen u dan weer wel verklaart in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud (zie CGVS II, p.10). Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Daarenboven dient er te worden vastgesteld dat uw vader reeds jarenlang de kans had om zich te ontdoen van uw dochter mocht hij dit werkelijk hebben gewild, maar hieraan verzaakte. Immers u verklaart dat V. in het begin werd opgevoed door uw zus die amper een straat verder woonde (zie CGVS II, p.9). Na uw huwelijk met uw huidige echtgenote in 2019 nam u V. in huis, hetgeen vlak langs de woning van uw vader lag. Pas in 2021 besloot u te verhuizen naar uw schoonfamilie wat verderop, nadat R. nogmaals tegen u had gezegd dat V. moest worden teruggestuurd (zie CGVS II, p.9). Dat uw vader dan nooit enige actie ondernam tegen uw dochter V. terwijl hij hiertoe alle kansen had (gehad) en plots na al die jaren besloot dat uw dochter diende te sterven zonder dat u hiervoor een verklaring kan bieden, is weinig geloofwaardig. U komt immers niet verder dan te zeggen dat u dacht dat het was omdat V. ouder werd, naar school begon te gaan en mensen uw vader zouden hebben uitgelachen dat ze familie van de moordenaar van C. was (zie CGVS II, p.9). Ten eerste beperkt u zich hier louter tot giswerk, aangezien u zelf aangeeft niet te weten wat er dan plots voor uw vader zo problematisch was. Bovendien is V. geboren in 2014 waardoor ze al jaren voor het incident in augustus 2022 naar school ging. Dat uw vader dit dan plots toch een probleem leek te vinden, kan moeilijk overtuigen. Ten slotte zijn uw pogingen om uw vader op andere gedachten te brengen, nadat hij zei V. te zullen doden, zeer beperkt te noemen en daardoor weinig geloofwaardig. Zo zou u enkel uw jongste broer hebben gesproken die u zei dat er niets aan te doen viel (zie CGVS I, p.11). Voor de rest zou u geen andere familieleden hebben aangesproken of andere opties overwogen hebben om uw vader op andere gedachten te brengen, hetgeen wederom niet overtuigt aangezien het hier uw eigen kind betreft.

Tevens is het vreemd dat uw vader u een ultimatum stelde tijdens het offerfeest op het einde van de zevende maand in 2022 en hierbij expliciet verklaarde dat hij V. ging doden als u haar niet terugstuurde naar haar moeder (zie CGVS II, p.10), maar u desondanks pas op 13 september 2022 het land verliet, waarbij u in de tussentijd nog de tijd nam om visa voor u en uw familie te regelen (zie CGVS I, p.3 en 4) alsook de

toestemming te verkrijgen van uw ex-vrouw om V. mee te nemen (zie CGVS II, p.6 en 7). Dat u rustig de tijd had al deze zaken te regelen en zo uw vertrek voor te bereiden terwijl al deze tijd op hetzelfde adres verbleef bij uw schoonvader (zie CGVS II, p.9), doet zo mogelijks nog meer afbreuk aan de zagezegde bedreigingen van uw vader. U beschrijft uw vader immers als een harteloze man die, als hij iets besliste, het ook deed (zie CGVS, p.9). Dat uw vader u zo voor het blok stelde en verkondigde dat hij V. ging doden als u geen gevolg gaf aan zijn bevel om V. terug te sturen naar de familie van uw ex-vrouw, het vervolgens voor uw vader toch duidelijk moet geweest zijn dat u geen gehoor gaf aan dit bevel en hij al deze tijd perfect wist waar u en uw dochter verbleven (namelijk bij uw schoonvader) maar desondanks toch niets ondernam en u zomaar rustig liet vertrekken, is een zoveelste element dat afbreuk doet aan de oprechtheid van de door u voorgehouden vrees.

Voorts is het CGVS de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Koerdistan opererende autoriteiten en/of veiligheidsinstanties heeft uitgeput. U maakt evenmin aannemelijk dat u zich nergens anders in de KAR had kunnen vestigen met V. en de rest van uw gezin, uit het zicht van uw vader. U heeft aldus onvoldoende aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Immers nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich tot de bevoegde instanties in Koerdistan hebt gewend inzake deze (toch wel ernstige) bedreigingen van uw vader. Hiernaar gevraagd, komt u niet verder dan te zeggen dat de overheid niet tussen een vader en zijn zoon komt (zie CGVS I, p.11), hetgeen een vrij algemeen en vaag antwoord is te noemen en geenszins een verklaring biedt voor het feit waarom u in concreto heeft verzaakt bescherming te vragen via uw eigen autoriteiten. Uw dochter was immers rechtmatig geboren tijdens uw eerste huwelijk met R.J.A., een verzoeningshuwelijk waarmee uw vader nota bene had toegestemd waardoor u in uw recht was om voor uw dochter te zorgen. Dat u dan niet de eigen Koerdische autoriteiten kon aanspreken om bescherming te verkrijgen, nl. omdat ze zich niet zouden mengen in privé-gelegenheden, kan niet gevolgd worden. Minstens had u hiertoe de nodige stappen kunnen zetten in plaats van enkel en alleen te 'veronderstellen' dat dit toch niks zou opleveren.

Alsmede werd u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 februari 2024 gevraagd of u mogelijkheden had zich ergens anders te vestigen in de KAR, waarop u vaagweg antwoordde: 'U weet hoe het gaat in ons land, er is geen veilige plek voor ons' (zie CGVS I, p.12). U bood hiermee geen enkel concreet antwoord op de vraag waarom u zich niet elders had kunnen vestigen om zo V. uit het oog van uw vader te houden. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dd. 4 maart 2025 verklaart u plots dat uw vader een zeer machtig man is als stamhoofd en vele connecties heeft, wat de reden is dat u zich nergens anders kon vestigen (zie CGVS II, p.10). Vooreerst is het geenszins ernstig van uwentwege dat u hier plots mee op de proppen komt. Hiernaar gevraagd zegt u dat u wel degelijk tijdens uw eerste onderhoud had vermeld dat uw vader een machtige man was en stamhoofd, dat hij lange armen had en een vertrouwd persoon binnen de KDP was. Tevens zegt u dat u toen ook over A.B. zou hebben verteld, een hooggeplaatst lid van de KDP en de beste vriend van uw vader (zie CGVS II, p.9). Echter in uw verklaringen bij zowel DVZ als tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS is nergens iets van bovenstaande terug te vinden (zie vragenlijst DVZ en Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS dd 12/02/2024). U vermeldde hier enkel dat uw vader werd beschouwd als de vertegenwoordiger van de familie en dat hij bij de verzoening met de familie M. onder druk was gezet door 'grote mannen' binnen de KDP (zie CGVS I, p.9). Echter vertegenwoordiger van de familie (zoals u het dan beschreef) is nog wel iets anders te noemen dan hoofd van de volledige Bilbaz-stam zoals u het nu verklaart (zie CGVS II, p.9). Bovendien werd reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gepeild naar de andere 'grote mannen' binnen de stam of de leden van de partij die volgens u druk hadden gezet op uw vader om de verzoening te aanvaarden, alwaar u niet verder kwam dan één naam te geven, die van S.S.A., een bekende bemiddelaar bij conflicten en tevens stamhoofd (zie CGVS I, p.9 en 10). Dat u nooit eerder iets vermeldde over de machtige positie van uw vader en zijn vele connecties en dan plots bij de RvV afkomt met allerlei facebookfoto's van zogenaamde hooggeplaatste connecties en familieleden van uw vader die u bij naam noemt alsmede dat u aangeeft dat dit de belangrijkste reden was waarom u zich niet elders kon vestigen in de KAR en aldus diende te vluchten, is absoluut niet ernstig te noemen.

Deze facebookfoto's 'an sich' bewijzen verder helemaal niet dat uw vader zulke connecties heeft daar u zelf aangeeft dat het openbare foto's betreft die u van deze personen hun facebookpagina hebt gehaald (zie CGVS II, p.5 en 6). Met andere woorden kan iedereen zulke foto's neerleggen en claimen dat die personen belangrijke connecties zijn. Het zijn dan ook blote beweringen van uwentwege dat deze personen familieleden of vrienden van uw vader betreffen. Temeer daar u amper één foto kan neerleggen waarop uw vader effectief met één van deze personen te zien is en dit dan ook nog eens een oude foto betreft. Bovendien toont u helemaal niet aan of deze persoon op de foto überhaupt uw vader is daar u geen enkel ander document of foto van hem neerlegt.

Aldus toont U geenszins de zagezegde actuele connecties aan die uw vader zou hebben binnen de Koerdische regering en kan u bijgevolg niet aantonen waarom u zich niet elders had kunnen vestigen in de KAR om aan het conflict met uw vader te ontkomen.

Wat er ook van zij, u werd gevraagd of u ooit zelf problemen met deze zagezegde connecties van uw vader had in Irak, waarop u negatief antwoordt (zie CGVS11, p.8). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom deze connecties van uw vader u nu plots wel zouden willen raken en waarom zij zich in een loutere familiale aangelegenheid zouden willen mengen. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat als uw vader dan toch zulke machtige connecties zou hebben binnen de Koerdische regering, het vreemd is dat ze u en uw dochter dan nog niet in België hebben gelokaliseerd (zie CGVS II, p.11). Uw uitleg als zou u enkel contact hebben met uw broer en zus, waardoor er niemand op de hoogte is van uw verblijfplaats en ze u dus niet kunnen vinden, overtuigt maar matig (zie CGVS II, p.11). Immers indien uw vader effectief banden heeft met de Koerdische regering en er zijn zinnen op gezet heeft uw dochter te doden, zou hij toch al zeker navraag hebben kunnen doen over uw reisroute en huidige verblijfplaats; niet in het minst omdat u legaal vertrokken bent vanuit de luchthaven in Erbil met een visum voor Frankrijk, en u zo kunnen terugvinden in België. Uw vader zou evenzeer via de veiligheidsdiensten druk hebben kunnen zetten op uw schoonmoeder, daar zij op de hoogte is van uw huidige verblijfplaats (zie CGVS II, p.11). Ten slotte is het vreemd dat u überhaupt besloot Irak te verlaten via de luchthaven van Erbil op een legale wijze mocht uw vader dan toch zulke connecties binnen de regering hebben waarbij u aldus gemakkelijk weerhouden had kunnen worden om het land te verlaten (zie vliegtickets dd 13/09/2022 , documentenmap).

Ten slotte dient er door het CGVS op gewezen te worden dat het tevens afbreuk doet aan uw vrees dat u niet eerder de documenten neerlegde waarover u plots wel lijkt te beschikken bij de RvV. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u verscheidene documenten reeds in uw bezit had voor uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS en andere documenten gemakkelijk kon laten opvragen via uw advocaat in Irak (zie CGVS II, p.4-7). Van een verzoeker kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk alle stukken overmaakt die zijn vrees kunnen staven, iets waarop u zowel bij DVZ als bij het CGVS meermaals expliciet werd gewezen. Dat u hieraan verzaakte, doet afbreuk aan de door u voorgehouden vrees. Bovendien moet worden vastgesteld dat u tegenstrijdig bent te noemen in uw verklaringen aangaande deze documenten. Zo werd u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd of u beschikte over documenten aangaande uw huwelijk, alwaar u negatief op antwoordde en zei dat deze zich nog in Erbil bevonden (zie CGVS I, p.5). Echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer plots dat u de huwelijksaktes van zowel uw eerste als tweede huwelijk al die tijd in uw bezit had daar u 'zulke zaken altijd moet bijhouden' (zie CGVS II, p.4 en 5). Tevens werd u in uw eerste persoonlijk onderhoud gevraagd naar eventuele documenten aangaande uw scheiding waarop u negatief antwoordde en zei dat er misschien nog documenten waren, maar u ze niet kon laten overkomen (zie CGVS I, p.7). Echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat u via uw advocaat in Irak gemakkelijk een geattesteerde kopie van uw scheiding kon bemachtigen daar hij nog over uw volmacht beschikte en vermeldt u hier nergens bij als zou dit een probleem zijn geweest (zie CGVS II, p.4 en 5). Het feit dat u deze documenten dusdanig laat in uw procedure neerlegt en u bovendien niet eens eenduidig bent in uw verklaringen hierover, doet verder afbreuk aan de door u voorgehouden vrees.

Uw uitleg als zou u ten gevolge van de moeilijke mentale situatie waar u en uw familie doorgingen op het moment van het eerste persoonlijk onderhoud niet in staat zijn geweest zijn deze documenten eerder neer te leggen, kan absoluut niet overtuigen (zie CGVS II, p.3 en 4). Zoals eerder vermeld, werd u immers meermaals gewezen op het feit dat u alle relevante documenten zo snel mogelijk diende over te maken en werd u nota bene meerdere malen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd naar bepaalde documenten (zie CGVS I, p.5 en 7). Dat u hieraan allemaal verzaakte omwille van de stressvolle toestand waarin u zich bevond, kan geen afdoende excuus vormen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog volgende op aangaande de precaire mentale toestand van uw vrouw B. en uw dochter V. en waarvan u ook een attest neerlegt in hoofde van uw echtgenote B. (zie CGVS II, p.8 en 9). U verklaart dat uw dochter V. op de hoogte is gekomen dat uw vrouw B. niet haar biologische moeder is en hiermee worstelt (zie CGVS II, p.8 en 9). Echter er dient door het CGVS te worden vastgesteld dat u deze mentale problemen nergens staaft en u zelf aangeeft dat V. niet in begeleiding is (zie CGVS, p.8 en 9). Dit terwijl u reeds in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 februari 2024 aangaf dat uw dochter V. op de hoogte was van het feit dat uw vrouw B. niet haar biologische moeder is, maar de assistenten u hier goed mee hebben geholpen (zie CGVS I , p.11). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u in de periode daaropvolgend geen (medische) begeleiding zou hebben kunnen krijgen voor uw kind, mocht de mentale toestand dusdanig precair zijn als u die omschrijft.

Bovendien moet u zich voor de beoordeling van medische elementen in hoofde van uw dochter te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer er mee belast is om de toegankelijkheid van medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Aangaande de precare mentale toestand van uw vrouw legt u wel een attest van de psycholoog neer (zonder datum) waarin wordt geattesteerd dat ze lijdt aan symptomen van een postnatale depressie en dat ze in het kader hiervan meermaals gesprekken had met een psycholoog. Deze elementen worden door het CGVS geenszins betwist, doch in de attesten wordt wat betreft de vermeende oorzaak van uw vrouw haar klachten louter verwezen naar haar eigen verklaringen. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen, en dient zich hiervoor dan ook te baseren op de gezegden van de patiënt. Bovendien verklaarde u zelf dat de vader van uw vrouw overleed na uw aankomst in België en dat de beide zwangerschappen en bevallingen van uw vrouw zeer moeizaam verliepen (zie CGVS II, p.8), hetgeen verder doet uitschijnen dat de mentale problemen die uw vrouw ervaart het gevolg zijn van de situatie na uw vertrek en wederom geen weerslag vinden in de door u voorgehouden problemen die een eventuele terugkeer naar Irak zouden verhinderen. Dit medische stuk kan geenszins uw vluchtrelaas of een vrees bij terugkeer staven. Wederom dient u zich voor de beoordeling van medische elementen in hoofde van uw vrouw te richten tot de geëigende procedure (zie ook hierboven).

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen.

Aangaande de identiteitskaart van V., identiteitskaart van uw ex-vrouw, uw eigen identiteitskaart, identiteitskaart van uw huidige vrouw, huwelijksakte van uw eerste huwelijk, volmacht (dd. 21/06/2015) aan uw advocaat om de echtscheidingsprocedure te voeren, volmacht (dd. 21/06/2015) aan uw advocaat om de echtscheidingsprocedure verder te zetten, het Iraakse vonnis houdende echtscheiding in uw eerste huwelijk, de huwelijksakte van uw huidige huwelijk, schriftelijke toestemming van uw ex-vrouw dd. 28/08/2022 aan u om te mogen reizen naar Frankrijk, gerechtelijke beslissing dd. 04/10/2022 houdende voogdijschap van verzoeker over V., overlijdensakte van uw broer C. dd. 21/10/2005, overlijdensakte dd. 01/11/2023 van uw schoonvader, inschrijvingsbewijs van uw voertuig (Nissan Roadji) dd. 18/07/2019, uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw onroerend eigendom (perceelnr. [...]) dd. 27/02/2009 en een uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw onroerend eigendom (perceelnr. [...]) dd. 01/05/2014, certificaat van uw vroegere tewerkstelling, bewijs stopzetting van uw tewerkstelling (na uw vertrek uit het land), tickets van uw reis naar Europa, verzendingsbewijs en briefomslag waarin de Iraakse documenten naar België zijn opgestuurd dient er opgemerkt te worden dat dit zaken zoals uw identiteit en deze van uw familieleden, uw eigendommen in Irak, alsook uw huwelijken, echtscheiding, verzoening met de familie M. en uw vertrek uit Irak betreft, alwaar het CGVS tot op heden niet aan twijfelt. Deze kunnen dan ook geenszins bovenstaande beslissing wijzigen.

Betreffende het indienen van een klacht bij de Iraakse politie dd. 28/11/2014 moet opgemerkt dat het document er vooreerst weinig officieel uit ziet, wat reeds doet twijfelen aan de authenticiteit hiervan. Het is bovendien zo dat alle Iraakse documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde hoe dan ook slechts relatief is, temeer daar het een kopie betreft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is. Wat er ook van zij, het CGVS wijst er ten slotte op dat een klacht louter een letterlijke weergave vormt van uw verklaringen, en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid van die verklaringen.

Wat betreft de toelating van de nieuwe schoolinstelling om V. te mogen inschrijven in die nieuwe school, schrijven dd. 20/07/2022 van uw ex-werkgever aan de schoolinstelling van V., schoolrapport van V.'s vorige schoolinstelling (schooljaar 2021-2022) en waarvan u zelf verklaart dat deze documenten bewijzen dat u V. inschreef in een andere school om ze verder weg van uw vader te houden (zie CGVS, p.10) dient er opgemerkt te worden dat deze documenten hoogstens aantonen dat uw dochter V. in meer dan één school

heeft les gevolgd. In welke omstandigheden deze wissel van school plaatsvond, kan echter geheel niet afgeleid worden uit bovenstaande documenten.

U legde tevens foto's neer van verscheidene familieleden of vrienden van uw vader met hoge functies, van een hooggeplaatst bemiddelaar die (na de moord op C.) ook bemiddeld had om een verzoening te bewerkstelligen tussen uw familie en de familie M. en van leden van de machtige M. familie. Deze documenten werden reeds in supra besproken en kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen.

Aangaande het verslag van de psycholoog op naam van uw vrouw dient er opgemerkt te worden dat ook deze reeds in supra werd besproken en aldus bovenstaande beslissing niet kan wijzigen. Dan legt u nog getuigschriften van gevolgde beroepsopleidingen/behaalde certificaten en een aanbevelingsbrief op naam van uzelf neer. Deze betreft uw integratie hetgeen, hoewel dit als positief wordt ervaren, niet van invloed is op bovenstaande beslissing.

Ten slotte is er nog de schriftelijke verklaring/gedetailleerd relaas vanwege uzelf. Schriftelijke verklaringen door uzelf opgesteld kunnen echter niet in overweging genomen worden in de beoordeling van uw vrees daar de informatie vergaard uit de beide persoonlijke onderhoudsprevalen. Bovendien vormt dit document louter een letterlijke weergave van uw verklaringen, en kan geenszins uitspraak doen over de geloofwaardigheid van die verklaringen.

De opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud die uw raadsheer via mail op 19 maart 2025 nog overmaakte, wijzigen bovenstaande argumentatie niet.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/R^ubJications/country_-guidance-iraq-november-2024 of <https://euaa.europa.eu/asvlum-knowledge/country-guidancej>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak: veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_Irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: security situation van mei 2024, beschikbaar op en https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_Iraq_security_situation_20240523.pdf) de COI Focus Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR) van 28 september 2023 beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidsincidenten_in_de_koerdische_autonome_regio_kar_20230928.pdf of <https://www.cgra.be/nlj>. Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg moet niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

De Koerdische Autonome Regio (KAR) omvat de gouvernementen Dohuk, Erbil, Suleimaniya en Halabja - de administratieve status van Halabja als provincie wordt nog niet officieel erkend door de Iraakse federale regering - die officieel onder het bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG) vallen. De provincie Erbil had in 2022 ongeveer 2.055.448 inwoners.

Op 25 september 2017 hield de KRG een referendum omtrent de onafhankelijkheid van Koerdistan, waarbij een absolute meerderheid van de kiezers voor Koerdische onafhankelijkheid stemde. Het referendum leidde tot een conflict tussen de KRG en de centrale Iraakse autoriteiten, die het referendum onwettig verklaarden en de Koerdische regio's tijdelijk isoleerden van de buitenwereld. Tegelijkertijd verdreven het Iraakse leger en de Popular Mobilization Forces (PMF) de Koerdische troepen uit Kirkuk en een groot deel van de "betwiste regio's", waardoor de KRG een aanzienlijk deel van haar olie-inkomsten verloor. Na het referendum belandde de KRG in een diepe politieke en economische crisis.

In maart 2021 bereikten de Koerdische en de Iraakse regering, na lange onderhandelingen, een begrotingsakkoord dat onder andere de verdeling van olie-inkomsten vastlegt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige premier van Irak, Haider al-Abadi, de definitieve overwinning op IS aan. Sinds het verlies van zijn laatste grondgebied in Irak voert IS een weinig intensieve guerrillaoorlog die vooral gericht is tegen het Iraakse leger, de politie, de PMF en lokale vertegenwoordigers van de autoriteiten, die zelf "antiterrorismeoperaties" blijven uitvoeren. Volgens het laatste rapport van de EUAA over de veiligheidssituatie vinden er in de provincies Anbar, Bagdad, Diyala, Kirkuk, Ninewa en Salah ad-Din veiligheidsincidenten plaats die verband houden met de KAR. De KAR als geheel wordt niet getroffen door IS-aanvallen.

De afgelopen jaren zijn er in Iraaks Koerdistan ook herhaaldelijk protestbewegingen geweest tegen tekortkomingen in de basisdienstverlening, vertragingen bij de uitbetaling van ambtenarensalarissen en corruptie. Hoewel de betogingen meestal vreedzaam verlopen, braken er soms rellen uit en traden de veiligheidstroepen hard op tegen de betogers. Dit politieke geweld is doelgericht en maakt geen deel uit van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarbij de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan, of waarin twee of meer gewapende organisaties met elkaar in gevecht zijn. Ook het aantal burgerslachtoffers bleef zeer beperkt.

In de referentieperiode van het rapport "Security Situation", van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, vonden de meeste veiligheidsincidenten plaats tussen de PKK en Turkije of de veiligheidstroepen van de KRG.

De Turkse strijdkrachten voerden grond- en luchtaanvallen uit op PKK-doelen in de provincie, met name in de regio's Hakurk en Qandil. Hoewel de provincie in de eerste helft van 2023 gespaard bleef, werd ze geleidelijk het doelwit van steeds meer Turkse aanvallen op haar grondgebied. Dit is te wijten aan een toename van het aantal PKK-aanvallen met geïmproviseerde bommen (IED's) na de herverkiezing van de Turkse president Recep Tayyip Erdogan in mei 2023. In oktober 2023 voerde de Turkse luchtmacht een luchtaanval uit op het Makhmur-kamp, waar zich PKK-doelwitten bevonden. Bij de aanval vielen ook burgerslachtoffers.

Westerse troepen blijven het doelwit van bewegingen die tegen de Amerikaanse aanwezigheid in Irak zijn. Op 18 oktober 2023 waren faciliteiten van de internationale coalitie tegen IS, waar Amerikaans personeel en personeel van andere nationaliteiten was ondergebracht, het doelwit van droneaanvallen door de zelfverklaarde groep "Islamic Resistance in Iraq". De reden voor deze aanvallen is waarschijnlijk het opnieuw opblazen van het conflict tussen Harnas en Israël begin oktober.

De Popular Mobilisation Forces werden ook geïdentificeerd als de daders van aanvallen op het grondgebied van de KAR tegen faciliteiten waar Peshmerga waren ondergebracht, met name een basis in de regio Pirmam. Volgens de beschikbare informatie waren deze aanvallen gericht tegen militaire en politieke leiders in Iraaks Koerdistan. Half januari 2024 werden vier burgers gedood en zes andere personen gewond door een raket van de Iraanse Revolutionaire Garde. Volgens de Iraanse autoriteiten was het doelwit van deze aanval een huis waarin leden van de Israëlische inlichtingendienst waren ondergebracht. De KRG weerlegde deze verklaring.

In de hele provincie Erbil doen zich veiligheidsincidenten voor. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het aantal veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, net als het aantal burgerslachtoffers zelf, bleef laag.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. De drie provincies die samen de KAR vormen, vingen op 31 december 2023 591 277 IDP's op en behoren zo tot de provincies met het hoogste aantal ontheemden. Op dezelfde datum registreerde de IOM 8.575 IDP's uit de provincie Erbil Irak en 62.766 returnees.

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Voor de provincie Erbil wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest in de zaak D. et al. tg. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

In het kader van de beoordelingsmarge waarover ze beschikt, gelet op bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie is de commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat de huidige situatie in de provincie Erbil niet van die aard is dat burgers, louter door hun aanwezigheid aldaar, een reëel risico lopen, het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil, Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster (M.B.A.M.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslima te zijn van Koerdische etniciteit, geboren op [...] januari 1993 in de stad Erbil, gelegen in de gelijknamige provincie, in de Koerdisch Autonome Regio (KAR). U heeft altijd in de stad Erbil verbleven.

Op 28 februari 2019 huwde u met uw man R. S. I. R. (CG [...]; OV [...]). U heeft samen met hem twee kinderen en hijzelf had al een dochter uit een vorig huwelijk, V.. In 2005 had uw schoonfamilie problemen met een andere familie genaamd M.. Uw schoonbroer C. kwam hierbij om het leven. Na verzoening werd er overeengekomen dat de familie M. geld diende te betalen aan uw schoonfamilie en uw man diende te huwen met iemand van deze familie genaamd J. A.. Echter uw man scheidde niet lang erna van haar. Hun dochter V. viel na de scheiding onder de zorg van uw man. In augustus 2022 dreigde uw schoonvader het kind te doden waarop jullie besloten het land te verlaten. Uw man regelde een Frans visum voor u en uw familie en zo verlieten jullie Irak op 13 of 14 september 2022. U reisde via Frankrijk door naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 22 september 2022. Na het persoonlijk onderhoud overhandigde uw advocaat nog een psychologisch attest aan het CGVS.

Op 22 april 2024 besliste het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging samen met uw man in beroep tegen deze beslissing op 24 mei 2024.

Uw man voegde volgende documenten toe aan het verzoekschrift; identiteitskaart van V., identiteitskaart van zijn ex-vrouw, uw eigen identiteitskaart, identiteitskaart van uw man, huwelijksakte van zijn eerste huwelijk, volmacht (dd. 21/06/2015) aan zijn advocaat om de echtscheidingsprocedure te voeren, volmacht (dd. 21/06/2015) aan zijn advocaat om de echtscheidingsprocedure verder te zetten, het Iraakse vonnis houdende echtscheiding in uw eerste huwelijk van uw man, indiening van een klacht bij de Iraakse politie dd. 28/11/2014, de huwelijksakte van uw huidige huwelijk, schriftelijke toestemming van uw man zijn ex-vrouw dd. 28/08/2022 aan jullie om te mogen reizen naar Frankrijk, gerechtelijke beslissing dd. 04/10/2022 houdende voogdijschap van verzoeker over V., overlijdensakte van uw schoonbroer C. dd. 21/10/2005, toelating van de nieuwe schoolinstelling om V. te mogen inschrijven in de nieuwe school, schrijven dd. 20/07/2022 van uw ex-werkgever aan de schoolinstelling van V., schoolrapport van V.'s vorige schoolinstelling (schooljaar 2021-2022), overlijdensakte dd. 01/11/2023 van uw schoonvader, inschrijvingsbewijs van uw man zijn voertuig (Nissan Roadji) dd. 18/07/2019, uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw man zijn onroerend eigendom (perceeinr. [...]) dd. 27/02/2009 en een uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw man zijn onroerend eigendom (perceeinr. [...]) dd. 01/05/2014. Uw man legde tevens foto's neer van verscheidene familieleden of vrienden van uw schoonvader met hoge functies, van een hooggeplaatst bemiddelaar die (na de moord op C.) ook bemiddeld had om een verzoening te bewerkstelligen tussen uw familie en de familie M. en van leden van de machtige M. familie. Bovenstaande betreffen allen kopieën.

Uw man voegde ook nog volgende originele documenten toe aan verzoekschrift: tickets van uw reis naar Europa, certificaat van uw man zijn vroegere tewerkstelling, bewijs stopzetting van uw man zijn tewerkstelling (na uw vertrek uit het land), verzendingsbewijs en briefomslag waarin de Iraakse documenten naar België zijn opgestuurd, verslag psycholoog op naam van uzelf, getuigschriften van gevolgde beroepsopleidingen / behaalde certificaten / aanbevelingsbrief op naam van uw man en schriftelijke verklaring / gedetailleerd relaas vanwege uw man.

Op basis van de vele documenten die uw man toevoegde aan het verzoekschrift en die volgens de RvV raken aan de kern van jullie relaas werd uw beslissing vernietigd en teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek op 22 oktober 2024.

Uw man werd in het kader hiervan opnieuw gehoord door het CGVS op 4 maart 2025. Uw man voegde hierbij geen nieuwe documenten toe, maar verwees naar de eerdere documenten die bij de RvV neerlegde (zie supra), Hij voegde toe dat de mentale toestand van uzelf en deze van V. omwille van de situatie heel fragiel is.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat op grond van een aantal elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, blijkt dat er in het kader van onderhavig volgend verzoek bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde kunnen worden aangemerkt.

Uw man vermeldt immers een preciaire mentale gezondheidstoestand in uw hoofde (zie NPO [...], p.8) en zowel uw advocaat als uw man legden hiervan medische attesten (zonder datum) neer waarin wordt geattesteerd dat u lijdt aan symptomen van een postnatale depressie en dat ze in het kader hiervan meermaals gesprekken had met een psycholoog. Deze elementen worden door het CGVS geenszins betwist.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het Commissariaat-generaal evenwel van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Waar u weliswaar bepaalde mentale problemen hebt dient opgemerkt te worden dat u géén elementen of omstandigheden signaleerde die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Er moet immers worden vastgesteld dat uit de door u neergelegde attesten blijkt dat u voor bovenstaande klachten reeds in begeleiding was voor aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op 12 februari 2024. Uit de verklaringen die u aflegde bij het CGVS in het kader van uw huidig verzoek op datum van 12 februari 2024 blijkt niet dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de elementen ter ondersteuning van uw verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u toen aflegde blijkt dat het onderhoud op een normale wijze is verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven (zie Notities Persoonlijk Onderhoud dd. 12/02/2024).

Nergens in het door uw man bijgevoegde recente attest wordt voorts vermeld als zou u niet in staat zijn dergelijke verklaringen opnieuw af te leggen.

Bijgevolg kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen uit het eerste persoonlijk onderhoud blijkt dat u uw asielerzoek op dezelfde asielmotieven baseert als diegene aangehaald door uw echtgenoot, R.S.J.R. (CG [...]; OV [...]). Uw man werd in dit kader opnieuw gehoord op 4 maart 2025. Aangezien inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd, kan ook uw verzoek niet overtuigen. De beslissing van het CGVS in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees.

Vooreerst benadrukt het CGVS dat gegeven de vele documenten u hierover neerlegt, er niet getwijfeld wordt aan het feit dat u in 2013 diende te huwen met R.J.A. in het kader van een verzoening tussen uw familie en de familie M. nadat uw broer C. eerder om het leven was gekomen. Tevens twijfelt het CGVS geenszins aan het feit dat uw dochter V. uit dit eerste huwelijk voortkwam, dat u later scheidde van R.J.A. en hertrouwde met uw huidige echtgenote M.B.A.M., waarmee u nog twee kinderen kreeg (CG [...]; OV [...]).

Echter louter op basis van bovenstaande kan er geen actuele vrees in uw hoofd worden vastgesteld. Het CGVS hecht immers geen enkel geloof aan de vermeende druk van uw vader om te scheiden van uw ex-vrouw, noch de doodsb bedreigingen die uw vader zou hebben geuit ten aanzien van zijn kleindochter V. omdat zij familie zou zijn van de moordenaars van uw broer, noch aan de vele connecties die uw vader zou hebben waardoor een terugkeer voor u en uw familie naar Koerdistan onmogelijk zou zijn (zie CGVS I, p.7 en 8, CGVS II, p.10).

Uit de door u neergelegde documenten blijkt duidelijk dat u effectief scheidde van uw ex-vrouw op 29 december 2016 (zie documentenmap, scheidingsakte). Echter bij de omstandigheden van deze scheiding zoals u ze schetst, namelijk dat uw vader u onder druk zette om uw zwangere vrouw buiten te zetten en zo de familie M. te vernederen, heeft het CGVS zijn twijfels (zie CGVS I, p.6 en 10). Zo beweert u pogingen tot uitstel te hebben ondernomen omdat u eigenlijk niet wilde scheiden en zou het gehele echtscheidingsproces voor de rechtbank hierdoor drie jaar in beslag hebben genomen (zie CGVS I, p.6 en 7). Gevraagd naar de reden waarom dit zolang kon aanslepen, zegt u dat u en J. zich allebei akkoord verklaarden met de scheiding, maar dat de rechter het vonnis toch telkens uitstelde omdat de advocaat dit vroeg (zie CGVS I, p.6).

U kan echter niet zeggen welke concrete redenen de advocaat hiervoor aanbracht of waarom de rechter zolang wachtte met uitspraak te doen terwijl jullie zich beiden akkoord verklaarden met de scheiding (zie CGVS I, p.6). Dat deze rechtszaak dan dusdanig lang werd uitgesteld omwille van bovenstaande redenen, kan moeilijk geloofd worden. Verderop tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werd u nog eens in concrete gevraagd naar de pogingen die u ondernam om uitstel te bekomen en komt u niet verder dan te zeggen dat u hierover één keer met uw oom sprak en hij u adviseerde het te laten (zie CGVS I, p.10 en 11). Dit is allemaal zeer vaag en onduidelijk te noemen. Mocht u het echtscheidingsproces daadwerkelijk hebben willen vertragen of afblazen is het vreemd dat u hierover geen enkele keer in gesprek ging met uw vader of uw echtscheidingsprocedure bij de rechtbank gewoonweg annuleerde, het betrof immers uw eigen huwelijk. Dat u één keer uw oom hierover aansprak en voor de rest geen enkele poging ondernam ten aanzien van uw vader om hem te overtuigen het huwelijk niet te verbreken, is weinig overtuigend te noemen en valt moeilijk te rijmen met het feit dat u vastbesloten was deze echtscheidingsprocedure uit te stellen of zelfs af te blazen. Bovendien is de reactie van de familie M. op deze echtscheiding zeer opmerkelijk te noemen. Dat uw vader deze overeenkomst zo abrupt verbrak terwijl zij reeds een grote geldsom hadden betaald en J. in oneer werd gebracht door de scheiding maar haar familie daar op reageerde door haar terug op te vangen zonder ook maar enige actie tegenover uw familie te ondernemen, is opmerkelijk te noemen (zie CGVS I, p.10). Deze familie was volgens uw verklaringen immers in een ernstig conflict betrokken met uw familie waarbij uw broer C. het leven liet. Dat uw vader hen dan zo beledigde en de (huwelijks)overeenkomst verbrak zonder enige reactie van hunnentwege, is geenszins plausibel.

Verder overtuigt uw relaas geenszins als zou uw dochter V. na de scheiding van uw eerste vrouw (V.'s moeder) gedurende een periode van zeven jaar bij u en uw familie hebben kunnen inwonen, waarna uw vader dan plots ogenschijnlijk vanuit het niets zou hebben beslist dat uw dochter naar haar moeder diende te gaan of dat hij haar anders zou doden (zie CGVS I, p.11). Dat hij V. al die tijd zou hebben getolereerd om daar ineens op terug te komen, haar zelfs te bedreigen met de dood, is andermaal bijzonder vreemd te noemen.

Vooreerst zijn uw verklaringen hierin tegenstrijdig. Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 februari 2024 dat uw vader u plots bij hem riep tijdens het offerfeest van augustus 2022 en in het bijzijn van uw oudste broer R. verkondigde dat V. terug moest naar haar moeder of dat hij haar anders zou doden (zie CGVS I, p.11). U zegt hierbij dat hij er nooit eerder iets over had gezegd, maar haar wel 'discrimineerde' (zie CGVS I, p.11). U zei tevens niet te weten waarom uw vader zijn kleinkind plots wilde doden, maar was stellig dat hij haar bij een terugkeer zeker zou doden (zie CGVS, p.11). Echter in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud dd. 4 maart 2025 verklaart u ten eerste dat u zelf besloot bij uw vader op bezoek te gaan tijdens het offerfeest van 2022 en uw vader u geenszins sommeerde te komen zoals u eerder had verklaard (zie CGVS II, p.10). Ook zegt u nu dat uw vader wel degelijk al voor het incident in augustus 2022 reeds vele bedreigingen had geuit naar u via uw broer R. om 'het kind' terug te sturen naar de familie van uw ex-vrouw (zie CGVS II, p.9). Bovenstaande zaken vallen moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen. Voorts vermeldt u nu dat de reden dat hij haar dan toch plots wilde doden was omdat u V. uit de

buurt van uw vader poogde te houden en haar zelfs in een andere school inschreef verder uit de buurt van uw vader, maar V. in de periode vlak voor augustus 2022 tijdelijk bij uw zus verbleef en uw zus met V. op bezoek ging bij uw vader, waarna hij haar zou hebben opgemerkt en zou besloten hebben dat ze definitief weg moest (zie CGVS II, p.10). Dat u nu plots toch met bepaalde redenen komt aanzetten waarom uw vader plots zijn kar keerde, maar hiervan tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niets heeft vermeld en toen niet verder kwam dan te zeggen dat u het ook niet wist en het u afvroeg waarom hij V. dood wilde (zie CGVS I, p.11 en 12), valt wederom moeilijk te rijmen met elkaar en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verhaal. Bovendien is het zeer ongeloofwaardig te noemen dat uitgerekend uw zus besloot zomaar op bezoek te gaan bij uw vader met V., terwijl u uw uiterste best deed om V. uit het zicht van uw vader te houden. U verklaart immers dat uw zus als een tweede moeder voor u was, zij voor V. zorgde gedurende een lange periode na de scheiding en ze u altijd adviseerde V. uit de buurt van uw vader te houden (zie CGVS II, p.7). Dat uw zus dan dan zonder enige bekommernis om de vele risico's hieraan verbonden bij uw vader op bezoek ging met V. doet de wenkbrauwen fronsen en is weinig geloofwaardig. Volledigheidshalve merkt het CGVS hierbij nog op dat het zeer vreemd is dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud - gevraagd naar uw vrees bij terugkeer - enkel over uw vader sprak (zie CGVS I, p.12) maar u niets zei over het feit dat ook uw broer R. uw dochter V. zou doden bij een eventuele terugkeer en u hem dus ook vreest, hetgeen u dan weer wel verklaart in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud (zie CGVS II, p.10). Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Daarenboven dient er te worden vastgesteld dat uw vader reeds jarenlang de kans had om zich te ontdoen van uw dochter mocht hij dit werkelijk hebben gewild, maar hieraan verzaakte. Immers u verklaart dat V. in het begin werd opgevoed door uw zus die amper een straat verder woonde (zie CGVS II, p.9). Na uw huwelijk met uw huidige echtgenote in 2019 nam u V. in huis, hetgeen vlak langs de woning van uw vader lag. Pas in 2021 besloot u te verhuizen naar uw schoonfamilie wat verderop, nadat R. nogmaals tegen u had gezegd dat V. moest worden teruggestuurd (zie CGVS II, p.9). Dat uw vader dan nooit enige actie ondernam tegen uw dochter V. terwijl hij hiertoe alle kansen had (gehad) en plots na al die jaren besloot dat uw dochter diende te sterven zonder dat u hiervoor een verklaring kan bieden, is weinig geloofwaardig. U komt immers niet verder dan te zeggen dat u dacht dat het was omdat V. ouder werd, naar school begon te gaan en mensen uw vader zouden hebben uitgelachen dat ze familie van de moordenaar van C. was (zie CGVS II, p.9). Ten eerste beperkt u zich hier louter tot giswerk, aangezien u zelf aangeeft niet te weten wat er dan plots voor uw vader zo problematisch was. Bovendien is V. geboren in 2014 waardoor ze al jaren voor het incident in augustus 2022 naar school ging. Dat uw vader dit dan plots toch een probleem leek te vinden, kan moeilijk overtuigen. Ten slotte zijn uw pogingen om uw vader op andere gedachten te brengen, nadat hij zei V. te zullen doden, zeer beperkt te noemen en daardoor weinig geloofwaardig. Zo zou u enkel uw jongste broer hebben gesproken die u zei dat er niets aan te doen viel (zie CGVS I, p.11). Voor de rest zou u geen andere familieleden hebben aangesproken of andere opties overwogen hebben om uw vader op andere gedachten te brengen, hetgeen wederom niet overtuigt aangezien het hier uw eigen kind betreft.

Tevens is het vreemd dat uw vader u een ultimatum stelde tijdens het offerfeest op het einde van de zevende maand in 2022 en hierbij expliciet verklaarde dat hij V. ging doden als u haar niet terugstuurde naar haar moeder (zie CGVS II, p.10), maar u desondanks pas op 13 september 2022 het land verliet, waarbij u in de tussentijd nog de tijd nam om visa voor u en uw familie te regelen (zie CGVS I, p.3 en 4) alsook de toestemming te verkrijgen van uw ex-vrouw om V. mee te nemen (zie CGVS II, p.6 en 7). Dat u rustig de tijd had al deze zaken te regelen en zo uw vertrek voor te bereiden terwijl al deze tijd op hetzelfde adres verbleef bij uw schoonvader (zie CGVS II, p.9), doet zo mogelijks nog meer afbreuk aan de zagezegde bedreigingen van uw vader. U beschrijft uw vader immers als een harteloze man die, als hij iets besliste, het ook deed (zie CGVS, p.9). Dat uw vader u zo voor het blok stelde en verkondigde dat hij V. ging doden als u geen gevolg gaf aan zijn bevel om V. terug te sturen naar de familie van uw ex-vrouw, het vervolgens voor uw vader toch duidelijk moet geweest zijn dat u geen gehoor gaf aan dit bevel en hij al deze tijd perfect wist waar u en uw dochter verbleven (namelijk bij uw schoonvader) maar desondanks toch niets ondernam en u zomaar rustig liet vertrekken, is een zoveelste element dat afbreuk doet aan de oprechtheid van de door u voorgehouden vrees.

Voorts is het CGVS de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Koerdistan opererende autoriteiten en/of veiligheidsinstanties heeft uitgeput. U maakt evenmin aannemelijk dat u zich nergens anders in de KAR had kunnen vestigen met V. en de rest van uw gezin, uit het zicht van uw vader. U heeft aldus onvoldoende aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Immers nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich tot de bevoegde instanties in Koerdistan hebt gewend inzake deze (toch wel ernstige) bedreigingen van uw vader. Hiernaar gevraagd, komt u niet verder dan te zeggen dat de overheid niet tussen een vader en zijn zoon komt (zie CGVS I, p.11), hetgeen een vrij algemeen en vaag antwoord is te noemen en geenszins een verklaring biedt voor het feit waarom u in

concreto heeft verzaakt bescherming te vragen via uw eigen autoriteiten. Uw dochter was immers rechtmatig geboren tijdens uw eerste huwelijk met R.J.A., een verzoeningshuwelijk waarmee uw vader nota bene had toegestemd waardoor u in uw recht was om voor uw dochter te zorgen. Dat u dan niet de eigen Koerdische autoriteiten kon aanspreken om bescherming te verkrijgen, nl. omdat ze zich niet zouden mengen in privé-gelegenheden, kan niet gevolgd worden. Minstens had u hiertoe de nodige stappen kunnen zetten in plaats van enkel en alleen te 'veronderstellen' dat dit toch niks zou opleveren.

Alsmede werd u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 februari 2024 gevraagd of u mogelijkheden had zich ergens anders te vestigen in de KAR, waarop u vaagweg antwoordde: 'U weet hoe het gaat in ons land, er is geen veilige plek voor ons' (zie CGVS I, p.12). U bood hiermee geen enkel concreet antwoord op de vraag waarom u zich niet elders had kunnen vestigen om zo V. uit het oog van uw vader te houden. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dd. 4 maart 2025 verklaart u plots dat uw vader een zeer machtig man is als stamhoofd en vele connecties heeft, wat de reden is dat u zich nergens anders kon vestigen (zie CGVS II, p.10).

Vooreerst is het geenszins ernstig van uwentwege dat u hier plots mee op de proppen komt. Hiernaar gevraagd zegt u dat u wel degelijk tijdens uw eerste onderhoud had vermeld dat uw vader een machtige man was en stamhoofd, dat hij lange armen had en een vertrouwd persoon binnen de KDP was. Tevens zegt u dat u toen ook over A.B. zou hebben verteld, een hooggeplaatst lid van de KDP en de beste vriend van uw vader (zie CGVS II, p.9). Echter in uw verklaringen bij zowel DVZ als tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS is nergens iets van bovenstaande terug te vinden (zie vragenlijst DVZ en Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS dd 12/02/2024). U vermeldde hier enkel dat uw vader werd beschouwd als de vertegenwoordiger van de familie en dat hij bij de verzoening met de familie M. onder druk was gezet door 'grote mannen' binnen de KDP (zie CGVS I, p.9). Echter vertegenwoordiger van de familie (zoals u het dan beschreef) is nog wel iets anders te noemen dan hoofd van de volledige Bilbaz-stam zoals u het nu verklaart (zie CGVS II, p.9). Bovendien werd reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gepeild naar de andere 'grote mannen' binnen de stam of de leden van de partij die volgens u druk hadden gezet op uw vader om de verzoening te aanvaarden, alwaar u niet verder kwam dan één naam te geven, die van S.S.A., een bekende bemiddelaar bij conflicten en tevens stamhoofd (zie CGVS I, p.9 en 10). Dat u nooit eerder iets vermeldde over de machtige positie van uw vader en zijn vele connecties en dan plots bij de RvV afkomt met allerlei facebookfoto's van zogenaamde hooggeplaatste connecties en familieleden van uw vader die u bij naam noemt alsmede dat u aangeeft dat dit de belangrijkste reden was waarom u zich niet elders kon vestigen in de KAR en aldus diende te vluchten, is absoluut niet ernstig te noemen.

Deze facebookfoto's 'an sich' bewijzen verder helemaal niet dat uw vader zulke connecties heeft daar u zelf aangeeft dat het openbare foto's betreft die u van deze personen hun facebookpagina hebt gehaald (zie CGVS II, p.5 en 6). Met andere woorden kan iedereen zulke foto's neerleggen en claimen dat die personen belangrijke connecties zijn. Het zijn dan ook blote beweringen van uwentwege dat deze personen familieleden of vrienden van uw vader betreffen. Temeer daar u amper één foto kan neerleggen waarop uw vader effectief met één van deze personen te zien is en dit dan ook nog eens een oude foto betreft. Bovendien toont u helemaal niet aan of deze persoon op de foto überhaupt uw vader is daar u geen enkel ander document of foto van hem neerlegt.

Aldus toont U geenszins de zagezegde actuele connecties aan die uw vader zou hebben binnen de Koerdische regering en kan u bijgevolg niet aantonen waarom u zich niet elders had kunnen vestigen in de KAR om aan het conflict met uw vader te ontkomen.

Wat er ook van zij, u werd gevraagd of u ooit zelf problemen met deze zagezegde connecties van uw vader had in Irak, waarop u negatief antwoordt (zie CGVS11, p.8). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom deze connecties van uw vader u nu plots wel zouden willen raken en waarom zij zich in een loutere familiale aangelegenheid zouden willen mengen. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat als uw vader dan toch zulke machtige connecties zou hebben binnen de Koerdische regering, het vreemd is dat ze u en uw dochter dan nog niet in België hebben gelokaliseerd (zie CGVS II, p.11). Uw uitleg als zou u enkel contact hebben met uw broer en zus, waardoor er niemand op de hoogte is van uw verblijfplaats en ze u dus niet kunnen vinden, overtuigt maar matig (zie CGVS II, p.11). Immers indien uw vader effectief banden heeft met de Koerdische regering en er zijn zinnen op gezet heeft uw dochter te doden, zou hij toch al zeker navraag hebben kunnen doen over uw reisroute en huidige verblijfplaats; niet in het minst omdat u legaal vertrokken bent vanuit de luchthaven in Erbil met een visum voor Frankrijk, en u zo kunnen terugvinden in België. Uw vader zou evenzeer via de veiligheidsdiensten druk hebben kunnen zetten op uw schoonmoeder, daar zij op de hoogte is van uw huidige verblijfplaats (zie CGVS II, p.11). Ten slotte is het vreemd dat u überhaupt besloot Irak te verlaten via de luchthaven van Erbil op een legale wijze mocht uw vader dan toch zulke connecties binnen de regering hebben waarbij u aldus gemakkelijk weerhouden had kunnen worden om het land te verlaten (zie vliegtickets dd 13/09/2022 , documentenmap).

Ten slotte dient er door het CGVS op gewezen te worden dat het tevens afbreuk doet aan uw vrees dat u niet eerder de documenten neerlegde waarover u plots wel lijkt te beschikken bij de RvV. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u verscheidene documenten reeds in uw bezit had voor uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS en andere documenten gemakkelijk kon laten opvragen via uw advocaat in Irak (zie CGVS II, p.4-7). Van een verzoeker kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk alle stukken overmaakt die zijn vrees kunnen staven, iets waarop u zowel bij DVZ als bij het CGVS meermaals expliciet werd gewezen. Dat u hieraan verzaakte, doet afbreuk aan de door u voorgehouden vrees. Bovendien moet worden vastgesteld dat u tegenstrijdig bent te noemen in uw verklaringen aangaande deze documenten. Zo werd u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd of u beschikte over documenten aangaande uw huwelijk, alwaar u negatief op antwoordde en zei dat deze zich nog in Erbil bevonden (zie CGVS I, p.5). Echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer plots dat u de huwelijksaktes van zowel uw eerste als tweede huwelijk al die tijd in uw bezit had daar u 'zulke zaken altijd moet bijhouden' (zie CGVS II, p.4 en 5). Tevens werd u in uw eerste persoonlijk onderhoud gevraagd naar eventuele documenten aangaande uw scheiding waarop u negatief antwoordde en zei dat er misschien nog documenten waren, maar u ze niet kon laten overkomen (zie CGVS I, p.7). Echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat u via uw advocaat in Irak gemakkelijk een geattesteerde kopie van uw scheiding kon bemachtigen daar hij nog over uw volmacht beschikte en vermeldt u hier nergens bij als zou dit een probleem zijn geweest (zie CGVS II, p.4 en 5). Het feit dat u deze documenten dusdanig laat in uw procedure neerlegt en u bovendien niet eens eenduidig bent in uw verklaringen hierover, doet verder afbreuk aan de door u voorgehouden vrees. Uw uitleg als zou u ten gevolge van de moeilijke mentale situatie waar u en uw familie doorgingen op het moment van het eerste persoonlijk onderhoud niet in staat zijn geweest zijn deze documenten eerder neer te leggen, kan absoluut niet overtuigen (zie CGVS II, p.3 en 4). Zoals eerder vermeld, werd u immers meermaals gewezen op het feit dat u alle relevante documenten zo snel mogelijk diende over te maken en werd u nota bene meerdere malen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd naar bepaalde documenten (zie CGVS I, p.5 en 7). Dat u hieraan allemaal verzaakte omwille van de stressvolle toestand waarin u zich bevond, kan geen afdoende excuus vormen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog volgende op aangaande de precaire mentale toestand van uw vrouw B. en uw dochter V. en waarvan u ook een attest neerlegt in hoofde van uw echtgenote B. (zie CGVS II, p.8 en 9). U verklaart dat uw dochter V. op de hoogte is gekomen dat uw vrouw B. niet haar biologische moeder is en hiermee worstelt (zie CGVS II, p.8 en 9). Echter er dient door het CGVS te worden vastgesteld dat u deze mentale problemen nergens staaft en u zelf aangeeft dat V. niet in begeleiding is (zie CGVS, p.8 en 9). Dit terwijl u reeds in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 februari 2024 aangaf dat uw dochter V. op de hoogte was van het feit dat uw vrouw B. niet haar biologische moeder is, maar de assistenten u hier goed mee hebben geholpen (zie CGVS I, p.11). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u in de periode daaropvolgend geen (medische) begeleiding zou hebben kunnen krijgen voor uw kind, mocht de mentale toestand dusdanig precair zijn als u die omschrijft.

Bovendien moet u zich voor de beoordeling van medische elementen in hoofde van uw dochter te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Aangaande de precaire mentale toestand van uw vrouw legt u wel een attest van de psycholoog neer (zonder datum) waarin wordt geattesteerd dat ze lijdt aan symptomen van een postnatale depressie en dat ze in het kader hiervan meermaals gesprekken had met een psycholoog. Deze elementen worden door het CGVS geenszins betwist, doch in de attesten wordt wat betreft de vermeende oorzaak van uw vrouw haar klachten louter verwezen naar haar eigen verklaringen. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen, en dient zich hiervoor dan ook te baseren op de gezegden van de patiënt. Bovendien verklaarde u zelf dat de vader van uw vrouw overleed na uw aankomst in België en dat de beide zwangerschappen en bevallingen van uw vrouw zeer moeizaam verliepen (zie CGVS II, p.8), hetgeen verder doet uitschijnen dat de mentale problemen die uw vrouw ervaart het gevolg zijn van de situatie na uw vertrek en wederom geen weerslag vinden in de door u voorgehouden problemen die een eventuele terugkeer naar Irak zouden verhinderen. Dit medische stuk kan geenszins uw vluchtrelaas of een vrees bij terugkeer staven. Wederom dient u zich voor de beoordeling van medische elementen in hoofde van uw vrouw te richten tot de geëigende procedure (zie ook hierboven).

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen.

Aangaande de identiteitskaart van V., identiteitskaart van uw ex-vrouw, uw eigen identiteitskaart, identiteitskaart van uw huidige vrouw, huwelijksakte van uw eerste huwelijk, volmacht (dd. 21/06/2015) aan uw advocaat om de echtscheidingsprocedure te voeren, volmacht (dd. 21/06/2015) aan uw advocaat om de echtscheidingsprocedure verder te zetten, het Iraakse vonnis houdende echtscheiding in uw eerste huwelijk, de huwelijksakte van uw huidige huwelijk, schriftelijke toestemming van uw ex-vrouw dd. 28/08/2022 aan u om te mogen reizen naar Frankrijk, gerechtelijke beslissing dd. 04/10/2022 houdende voogdijschap van verzoeker over V., overlijdensakte van uw broer C. dd. 21/10/2005, overlijdensakte dd. 01/11/2023 van uw schoonvader, inschrijvingsbewijs van uw voertuig (Nissan Roadji) dd. 18/07/2019, uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw onroerend eigendom (perceelnr. [...]) dd. 27/02/2009 en een uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw onroerend eigendom (perceelnr. [...]) dd. 01/05/2014, certificaat van uw vroegere tewerkstelling, bewijs stopzetting van uw tewerkstelling (na uw vertrek uit het land), tickets van uw reis naar Europa, verzendingsbewijs en briefomslag waarin de Iraakse documenten naar België zijn opgestuurd dient er opgemerkt te worden dat dit zaken zoals uw identiteit en deze van uw familieleden, uw eigendommen in Irak, alsook uw huwelijken, echtscheiding, verzoening met de familie M. en uw vertrek uit Irak betreft, alwaar het CGVS tot op heden niet aan twijfelt. Deze kunnen dan ook geenszins bovenstaande beslissing wijzigen.

Betreffende het indienen van een klacht bij de Iraakse politie dd. 28/11/2014 moet opgemerkt dat het document er vooreerst weinig officieel uit ziet, wat reeds doet twifelen aan de authenticiteit hiervan. Het is bovendien zo dat alle Iraakse documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde hoe dan ook slechts relatief is, temeer daar het een kopie betreft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is. Wat er ook van zij, het CGVS wijst er ten slotte op dat een klacht louter een letterlijke weergave vormt van uw verklaringen, en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid van die verklaringen.

Wat betreft de toelating van de nieuwe schoolinstelling om V. te mogen inschrijven in die nieuwe school, schrijven dd. 20/07/2022 van uw ex-werkgever aan de schoolinstelling van V., schoolrapport van V.'s vorige schoolinstelling (schooljaar 2021-2022) en waarvan u zelf verklaart dat deze documenten bewijzen dat u V. inschreef in een andere school om ze verder weg van uw vader te houden (zie CGVS, p.10) dient er opgemerkt te worden dat deze documenten hoogstens aantonen dat uw dochter V. in meer dan één school heeft les gevolgd. In welke omstandigheden deze wissel van school plaatsvond, kan echter geheel niet afgeleid worden uit bovenstaande documenten.

U legde tevens foto's neer van verscheidene familieleden of vrienden van uw vader met hoge functies, van een hooggeplaatst bemiddelaar die (na de moord op C.) ook bemiddeld had om een verzoening te bewerkstelligen tussen uw familie en de familie M. en van leden van de machtige M. familie. Deze documenten werden reeds in supra besproken en kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen.

Aangaande het verslag van de psycholoog op naam van uw vrouw dient er opgemerkt te worden dat ook deze reeds in supra werd besproken en aldus bovenstaande beslissing niet kan wijzigen. Dan legt u nog getuigschriften van gevolgde beroepsopleidingen/behaalde certificaten en een aanbevelingsbrief op naam van uzelf neer. Deze betreft uw integratie hetgeen, hoewel dit als positief wordt ervaren, niet van invloed is op bovenstaande beslissing.

Ten slotte is er nog de schriftelijke verklaring/gedetailleerd relaas vanwege uzelf. Schriftelijke verklaringen door uzelf opgesteld kunnen echter niet in overweging genomen worden in de beoordeling van uw vrees daar de informatie vergaard uit de beide persoonlijke onderhouds prevaleert. Bovendien vormt dit document louter een letterlijke weergave van uw verklaringen, en kan geenszins uitspraak doen over de geloofwaardigheid van die verklaringen.”

Betreffende uw medische problemen dient er ten slotte herhaald te worden dat wat betreft de vermeende oorzaak van uw klachten louter verwezen wordt naar uw eigen verklaringen. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan

nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen, en dient zich hiervoor dan ook te baseren op de gezegden van de patiënt. Bovendien verklaarde uw man dat uw vader overleed na uw aankomst in België en dat uw beide zwangerschappen en bevallingen zeer moeizaam verliepen (zie CGVS II, p.8), hetgeen verder doet uitschijnen dat de mentale problemen die u ervaart het gevolg zijn van de situatie na uw vertrek en vinden wederom geen weerslag in de door u voorgehouden problemen die een eventuele terugkeer naar Irak zouden verhinderen. Dit medische stuk kan geenszins uw vluchtrelaas of een vrees bij terugkeer staven. LI dient zich voor de beoordeling van medische elementen in hoofde van uw vrouw te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrvpos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countrv-guidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asvlum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezette worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak: veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_Irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf: en het EUAA Country of Origin Report Iraq: security situation van mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/file5/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf) de COI Focus Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR) van 28 september 2023 beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/_files/rapporten/coi_focus_iraq_veiligheidsincidenten_in_de_koerdische_autonome_regio_kar_20230928.pdf of <https://www.cgra.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt

duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg moet niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

De Koerdische Autonome Regio (KAR) omvat de gouvernementen Dohuk, Erbil, Suleimaniya en Halabja - de administratieve status van Halabja als provincie wordt nog niet officieel erkend door de Iraakse federale regering - die officieel onder het bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG) vallen. De provincie Erbil had in 2022 ongeveer 2.055.448 inwoners.

Op 25 september 2017 hield de KRG een referendum omtrent de onafhankelijkheid van Koerdistan, waarbij een absolute meerderheid van de kiezers voor Koerdische onafhankelijkheid stemde. Het referendum leidde tot een conflict tussen de KRG en de centrale Iraakse autoriteiten, die het referendum onwettig verklaarden en de Koerdische regio's tijdelijk isoleerden van de buitenwereld. Tegelijkertijd verdreven het Iraakse leger en de Popular Mobilization Forces (PMF) de Koerdische troepen uit Kirkuk en een groot deel van de "betwiste regio's", waardoor de KRG een aanzienlijk deel van haar olie-inkomsten verloor. Na het referendum belandde de KRG in een diepe politieke en economische crisis. In maart 2021 bereikten de Koerdische en de Iraakse regering, na lange onderhandelingen, een begrotingsakkoord dat onder andere de verdeling van olie-inkomsten vastlegt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige premier van Irak, Haider al-Abadi, de definitieve overwinning op IS aan. Sinds het verlies van zijn laatste grondgebied in Irak voert IS een weinig intensieve guerrilla-oorlog die vooral gericht is tegen het Iraakse leger, de politie, de PMF en lokale vertegenwoordigers van de autoriteiten, die zelf "antiterrorismeoperaties" blijven uitvoeren. Volgens het laatste rapport van de EUAA over de veiligheidssituatie vinden er in de provincies Anbar, Bagdad, Diyala, Kirkuk, Ninewa en Salah ad-Din veiligheidsincidenten plaats die verband houden met de KAR. De KAR als geheel wordt niet getroffen door IS-aanvallen.

De afgelopen jaren zijn er in Iraaks Koerdistan ook herhaaldelijk protestbewegingen geweest tegen tekortkomingen in de basisdienstverlening, vertragingen bij de uitbetaling van ambtenarensalarissen en corruptie. Hoewel de betogingen meestal vreedzaam verlopen, braken er soms rellen uit en traden de veiligheidstroepen hard op tegen de betogers. Dit politieke geweld is doelgericht en maakt geen deel uit van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarbij de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan, of waarin twee of meer gewapende organisaties met elkaar in gevecht zijn. Ook het aantal burgerslachtoffers bleef zeer beperkt.

In de referentieperiode van het rapport "Security Situation", van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, vonden de meeste veiligheidsincidenten plaats tussen de PKK en Turkije of de veiligheidstroepen van de KRG.

De Turkse strijdkrachten voerden grond- en luchtaanvallen uit op PKK-doelen in de provincie, met name in de regio's Hakurk en Qandil. Hoewel de provincie in de eerste helft van 2023 gespaard bleef, werd ze geleidelijk het doelwit van steeds meer Turkse aanvallen op haar grondgebied. Dit is te wijten aan een toename van het aantal PKK-aanvallen met geïmproviseerde bommen (IED's) na de herverkiezing van de Turkse president Recep Tayyip Erdogan in mei 2023. In oktober 2023 voerde de Turkse luchtmacht een luchtaanval uit op het Makhmur-kamp, waar zich PKK-doelwitten bevonden. Bij de aanval vielen ook burgerslachtoffers.

Westerse troepen blijven het doelwit van bewegingen die tegen de Amerikaanse aanwezigheid in Irak zijn. Op 18 oktober 2023 waren faciliteiten van de internationale coalitie tegen IS, waar Amerikaans personeel en personeel van andere nationaliteiten was ondergebracht, het doelwit van droneaanvallen door de zelfverklaarde groep "Islamic Resistance in Iraq". De reden voor deze aanvallen is waarschijnlijk het opnieuw oplaaien van het conflict tussen Harnas en Israël begin oktober.

De Popular Mobilisation Forces werden ook geïdentificeerd als de daders van aanvallen op het grondgebied van de KAR tegen faciliteiten waar Peshmerga waren ondergebracht, met name een basis in de regio Pirmam. Volgens de beschikbare informatie waren deze aanvallen gericht tegen militaire en politieke leiders in Iraaks Koerdistan.

Half januari 2024 werden vier burgers gedood en zes andere personen gewond door een raket van de Iraanse Revolutionaire Garde. Volgens de Iraanse autoriteiten was het doelwit van deze aanval een huis waarin leden van de Israëliëse inlichtingendienst waren ondergebracht. De KRG weerlegde deze verklaring.

In de hele provincie Erbil doen zich veiligheidsincidenten voor. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het aantal veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, net als het aantal burgerslachtoffers zelf, bleef laag.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. De drie provincies die samen de KAR vormen, vingen op 31 december 2023 591 277 IDP's op en behoren zo tot de provincies met het hoogste aantal ontheemden. Op dezelfde datum registreerde de IOM 8.575 IDP's uit de provincie Erbil Irak en 62.766 returnees.

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan ervoor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Erbil wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest in de zaak D. et al. tg. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

In het kader van de beoordelingsmarge waarover ze beschikt, gelet op bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie is de commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat de huidige situatie in de provincie Erbil niet van die aard is dat burgers, louter door hun aanwezigheid aldaar, een reëel risico lopen, het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het gegeven dat u lijdt aan symptomen van een postnatale depressie doet evenmin besluiten dat u bij een terugkeer naar Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens blijkt dat u onvoldoende mobiel zou zijn en zich fysiek niet vrijelijk zou kunnen verplaatsen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de navolgende schendingen:

"- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;

- schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o. a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoekers onderbouwen het middel als volgt:

"Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoekers toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoekers niet kan worden afgeleid dat zij voldoen aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoekers wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951. Verzoekers lopen wel degelijk gevaar in Irak.

Verzoekers verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op het feit dat zij in Irak opnieuw het slachtoffer zullen worden van doodsb bedreigingen en dat de autoriteiten niet bij machte zullen zijn om hen hiertegen een afdoende bescherming te geven.

Verzoekers hebben Irak ontvlucht omdat een normaal en menswaardig leven voor hen aldaar onmogelijk was.

In Irak vreest verzoeker dat hij en zijn dochtertje V. het slachtoffer van eerwraak zullen worden vanwege verzoekers vader in de nasleep van een onopgeloste en geëscaleerde vete met de familie M..

Het feit dat verzoeker met zijn gezin Irak had ontvlucht, en daarbij de bevelen van zijn vader (om zijn dochter V. af te staan aan de familie M.), had miskend maakte de woede van verzoekers vader nog groter. [...]

Verzoekers vader heeft gezworen om zich te zullen wreken.

Voor verzoekers was het duidelijk dat deze toestand van voortdurend leven in angst in Irak voor hen onhoudbaar was en dat er geen andere uitweg voor hen was dan het land te verlaten.

Eén en ander is gebleken uit verzoekers verklaringen op het CGVS. Verzoekers zijn het niet eens met de gronden waarop het CGVS zich heeft gebaseerd om aan hen de vluchtelingenstatus te weigeren.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoekers wel degelijk hebben gekend, fout ingeschat.

Verzoekers willen benadrukken dat hun verklaringen over de moeilijkheden met de vader van verzoeker, wel degelijk eerlijk waren.

Verzoekers verkeerden alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Irak de enige optie was voor hun eigen veiligheid.

Verzoeker maakt deel uit een bekende en welgestelde familie.

In 2005 was verzoekers familie verwikkeld geraakt in een financieel dispuut met de familie M.. Het dispuut ontspoorde en verzoekers oudere broer C. werd doodgeschoten door Y., lid van de Mam. familie.

Y. was gearresteerd en opgesloten in de gevangenis.

Onder druk van de KDP was verzoekers vader akkoord gegaan om een verzoening na te streven met de familie M..

De verzoeningspogingen van de stamouderen leidden tot een vroegtijdige invrijheidsstelling van Y..

[...]

Er werd overeengekomen dat de familie M. een financiële compensatie moest geven aan verzoekers familie.

[...]

Daarbovenop moest de familie M. een vrouw ter beschikking stellen van verzoekers familie met het oog op een huwelijk, zonder dat verzoekers familie hiervoor een bruidschat hoefde te betalen aan de Mam. familie.

[...]

Verzoeker was door zijn vader bevolen om met deze vrouw, de genaamde R.J.A., te huwen.

De verzoening, die onder druk van de KDP en de stamouderen tot stand was gekomen, leidde tot interne spanningen binnen verzoekers familie.

Een deel van de familie bleef zich verzetten tegen een verzoening en eiste bloedwraak.

Deze interne familiale spanningen leidden ertoe dat, M., een broer van verzoeker, Irak ontvluchtte en zich in Nederland vestigde.

[...]

Verzoekers vader bekloeg zich intussen de verzoening, en, mede onder invloed van radicale stemmen binnen de familie, bleef hij verder op wraak zinnen.

Zo legde hij verzoeker op om J. te ontmaagden om vervolgens uit de echt te scheiden.

Een ontmaagding van J. en een snelle echtscheiding zou een schande betekenen voor de familie M.; zo meende verzoekers vader.

[...]

Verzoeker ontwikkelde in tussentijd gevoelens voor J. en besepte dat J. een speelbal was geworden van de vete tussen de twee families.

Verzoekers vader had verzoeker opgedragen om de echtscheiding aan te vragen.

Zonder medeweten van zijn vader, trachtte verzoeker de rechtszaak op de lange baan te schuiven, in de hoop dat zijn vader in de tussentijd wel zou bijdraaien.

[...]

Ondanks het lange aanslepen van de rechtszaak, slaagde verzoeker er niet in om zijn vader op andere gedachten te brengen.

De echtscheiding tussen J. en verzoeker werd uiteindelijk uitgesproken.

In tussentijd was J. bevallen van verzoekers dochtertje V..

Na de echtscheiding was J.s familie bereid om J. opnieuw in hun huis op te nemen, echter niet V..

Daarop nam verzoeker de verantwoordelijkheid voor de opvoeding van V. op zich.

Het was verzoekers zus die de dagelijkse zorgen van V. waarnam.

Om confrontaties en spanningen met zijn vader te vermijden, probeerde verzoeker V. zoveel als mogelijk buiten het zicht van zijn vader te houden.

In augustus 2022 werd verzoeker door zijn vader gesommeerd.

Verzoeker kreeg te horen dat V. 'vuil bloed' had en eiste van verzoeker dat hij haar naar haar moeder moest sturen, zo niet zou verzoekers vader V. eigenhandig vermoorden.

[...]

Van J. vernam verzoeker dat ook haar familie niet bereid was om V. in hun huis op te nemen.

[...]

V.'s leven was vanaf dan in direct gevaar.

[...]

Uit vrees dat verzoekers vader zijn dreigementen zou waarmaken, was er voor verzoeker geen andere uitweg dan het land te ontvluchten.

Verzoeker wilt benadrukken dat zijn vader een rijk en machtig figuur is in Erbil. Hij beschikt over een groot netwerk binnen de politieke partijen en bij de stamouderen.

Verzoekers vader beschikt over een aanzienlijk financieel vermogen om zijn familieleden te voorzien van een luxueus huis en een dure auto.

Tegelijk echter gedraagt verzoekers vader zich binnen de familie als een potentaat die geen tegenspraak duldt.

Zijn woord is wet.

Toen hooggeplaatste personen binnen de KDP verzoekers vader, na de moord op diens zoon C., kwamen aanspreken en hem wezen op het belang om een verzoening te bewerkstelligen met de familie M. ; was verzoekers vader gezwicht onder hun druk.

De stamouderen bemiddelden een oplossing (familie M. die een geldsom moest betalen en een dochter moest afstaan aan de familie van verzoeker) waarmee verzoekers vader al snel spijt had dat hij zich daarmee akkoord had verklaard.

Na enige tijd bedacht verzoekers vader de list van een echtscheiding tussen verzoeker en J..

Na een echtscheiding zou de familie M. dan genoodzaakt zijn om hun - inmiddels ontmaagde- dochter J. terug te nemen.

Verzoekers vader speculeerde dat dit de schande voor de familie M. alleen maar zou verergeren.

Ondanks het tijdsverloop, en ondanks het feit dat een Iraakse rechtbank de echtscheiding tussen verzoeker en J. had uitgesproken, kreeg verzoekers vader de moord op zijn zoon C. niet verteerd en bleef hij zinnen op wraak.

In de zomer van 2022 had hij verzoeker bij zich geroepen en hem duidelijk gemaakt dat hij V. eigenhandig zou doden indien het kind verder zou blijven leven onder de hoede van verzoeker.

Verzoekers pogingen om V. af te staan aan J., werden radicaal geweigerd door J.s familie, die op haar beurt ermee dreigde V. te zullen doden.

Toen de verzoeningscommissie een akkoord tussen verzoekers vader en de familie M. had uitgewerkt, was verzoeker 18 jaar.

In die periode studeerde hij.

De vrijheid om te kiezen of hij met J. wilde trouwen, had hij niet. Dit was een beslissing die boven zijn hoofd was genomen, en waarbij machtige personen binnen de KDP en stamouderen betrokken waren geweest.

Verzoeker was nooit aanwezig geweest bij de verzoenings-onderhandelingen , noch werd ooit zijn mening gevraagd ; laat staan dat verzoeker het zou aandurven om zijn dominante vader tegen te spreken over de gang van zaken.

Na beëindiging van verzoekers schoolstudies, kon het huwelijk tussen hem en J. effectief plaatsvinden.

Nieuwe stukken

Op 22 april 2024 had het CGVS een weigeringsbeslissing genomen in hoofdzaak om reden dat verzoekers het asielrelaas niet konden staven a.d.h.v. enig document.

In het kader van de beroepsprocedure bij de RvV legden verzoekers talrijke stavingstukken voor, waaronder :

[opsomming stavingstukken neergelegd in het kader van de (vorige) beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

Tijdens de RvV procedure hadden verzoekers uitgelegd dat zij de stukken konden verkrijgen met de hulp van de zus (H.A.) en de broer (R.A.) van verzoekster.

H. en R. hebben contact kunnen opnemen met de Iraakse advocaat (F.K.I.) van verzoeker die vervolgens de meeste van de Iraakse documenten had kunnen verzamelen.

Na de weigeringsbeslissing dd. 22/04/2024 hadden verzoekers de ernst van de toestand ingezien en hadden zij hemel en aarde bewogen om alle ontbrekende Iraakse documenten te verzamelen en deze vervolgens te laten vertalen door een beëdigd vertaler.

[...]

A.d.h.v. de voorgelegde Iraakse (id-)documenten , met name :

- De id-kaart van J. ;
- huwelijksakte van verzoeker met J. ;
- echtscheidingsvonnis van verzoeker met J. ;
- id-kaart van V. ;

was er geen twijfel meer dat verzoeker wel degelijk gehuwd was geweest met J. en met haar uit de echt gescheiden was én dat uit hun huwelijk hun dochtertje V. was geboren ; hetgeen door het CGVS (in de thans bestreden beslissing) eveneens wordt erkend.

Ook de overige stukken spraken voor zich.

Zo legde verzoeker een klacht neer bij de Iraakse Politie waarmee hij wilde aantonen dat hij een aangifte had gedaan bij de Politie tegen zijn ex-schoonfamilie.

Deze laatste had op 28/11/2014 (twee maanden na de geboorte van V.) de baby , zonder medeweten van verzoeker, voor de deur van verzoekers huis neergezet en vervolgens vertrokken.

In zijn aangifte bij de politie spreekt verzoeker ook over het oud conflict met de familie M..

Met de 'Schriftelijke toestemming van J. om te mogen reizen' + de 'gerechtelijke beslissing houdende voogdijschap over het kind V.' wilt verzoeker aantonen dat hij van J. de toestemming had gekregen om met V. naar het buitenland te reizen.

Met de 'Toelating van de nieuwe schoolinstelling om V. te mogen inschrijven in de nieuwe school' en het 'Afschrift van een schrijven dd. 20/07/2022 van de ex-werkgever van verzoeker aan de schoolinstelling van V.' wilt verzoeker aantonen dat hij, omwille van de hoogopgelopen spanningen met zijn vader, was moeten verhuizen.

V. moest hierdoor worden ingeschreven in een andere schoolinstelling. Om een kind te kunnen herinschrijven in een andere schoolinstelling , moeten de ouders objectieve en aanvaardbare redenen kunnen voorleggen.

Met 'de overlijdensakte van verzoeksters vader (dd. 25/10/2023)' wilden verzoekers aantonen dat het overlijden van verzoeksters vader allerlei praktische besommeringen met zich bracht.

De traditionele rouwperiode waarin verzoeksters familie zich bevond na dit overlijden, zorgde ervoor dat verzoekster lange tijd niet bij machte was om haar familie te contacteren en 'op te zadelen' met het verzamelen van alle benodigde documenten om verzoeksters asielrelaas in België te kunnen onderbouwen.

Met de 'eigendomsbewijzen van twee onroerende goederen op verzoekers naam' en 'eigendomsbewijs van een dure SUV - Nissan Roadji', wilt verzoeker aantonen dat hij uit een financieel welgestelde familie komt.

Om zijn rijkdom te etaleren, had verzoekers vader aan elk lid van de familie (waaronder aan verzoeker) een SUV geschonken.

Uiterlijke tekenen van rijkdom zijn symbolen van macht in Koerdistan.

Wat door verzoekers vader is 'geschonken' , kan even snel terug worden afgenomen wanneer verzoeker niet zijn volledige loyaliteit toont aan zijn vader ; hetgeen i.c. ook effectief is gebeurd.

Met de foto's van verzoekers vader en andere Koerdische machthebbers wilt verzoeker aantonen dat zijn vader en diens familie banden hebben met hooggeplaatste politiciers en Koerdische invloedrijke mensen (o.a. de familie Barzani).

Verzoekers legden tevens foto's voor om aan te tonen dat de familie M. (waarvan Y. in 2005 verzoekers broer C. om het leven had gebracht) op haar beurt eveneens afkomstig is uit een machtige Koerdische familie.

Precies omdat verzoekers familie enerzijds en de Mam. familie anderzijds beiden gesteund worden door een machtig politiek netwerk, was er in 2005 grote politieke druk uitgeoefend om dit conflict (eerwraak) niet te laten escaleren.

Er was druk uitgeoefend op verzoekers vader vanwege machtige politieke figuren en bemiddelaars om een vredes-deal te aanvaarden.

(De verzoeningsakte kan verzoeker helaas niet voorleggen ; deze is in het bezit van verzoekers vader, van wie verzoeker is weggevlucht en met wie verzoeker evident geen contact meer heeft.)

Verzoekers vader was gezwicht onder de morele druk ; iets waar hij na verloop van tijd, (mede omdat radicalere stemmen binnen zijn familie hem bleven verwijten dat hij te laks was geweest en dat hij nooit met deze deal had mogen instemmen) veel spijt heeft gehad.

Dit verklaart waarom verzoekers vader vervolgens is beginnen druk uitoefenen op verzoeker om een einde te stellen aan het huwelijk met J..

De woede en frustratie van verzoekers vader werd mettertijd en met het verstrijken van de jaren alleen maar groter ; tot hij op zeker ogenblik aan verzoeker duidelijk had gemaakt dat V. in zijn ogen 'onrein' bloed heeft en dat zij verdient om te worden gedood. C

Omdat ook de gemoederen binnen J.s familie hoog begonnen op te laaien na de echtscheiding tussen verzoeker en J., waren ook zij onder geen beding bereid om V. in hun familie te aanvaarden.

Met de diverse getuigschriften voor gevolgde opleidingen in België wilt verzoeker aantonen dat hij tijdens zijn verblijf in België alles in het werk probeert te stellen om voortdurend actief bezig te zijn (taalcursussen, beroepsopleidingen etc.), zodat hij zijn gedachten kan verzetten , om niet in een depressie (ingevolge de stress) te vallen.

Overige opmerkingen op de bestreden beslissing dd. 01/04/2025

In de eerste plaats lijkt het CGVS het verzoekers vooral ten kwade te duiden voor het feit dat zij hebben nagelaten om spontaan , tijdens hun eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 12 februari 2024, alle stavingsstukken waarover zij beschikten, voor te leggen.

Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud dd. 4 maart 2025 deed verzoeker zijn best om de protection officer uit te leggen dat een hoeveelheid en samenloop van redenen, waaronder (en niet in het minst) stress en mentale moeilijkheden aan de grondslag lagen van het feit dat hij niet direct, van bij zijn registratie bij de DVZ en zijn eerste persoonlijk onderhoud alle stukken ter staving van zijn identiteit en asielrelaas kon voorleggen.

[...]

Tijdens zijn verblijf in België heeft verzoeker geen psychologische ondersteuning gevraagd van een deskundige, (in tegenstelling tot verzoekster die dat wél gedaan heeft) om zijn echtgenote te tonen dat hij nog steeds mentaal sterk genoeg is om zijn vaderrol en rol als echtgenoot op zich te blijven nemen en dat hij in staat is om zijn gezin te kunnen beschermen.

Verzoekster van haar kant ging gebukt onder schaamtegevoelens t.a.v. haar eigen familie die zij had achtergelaten om haar echtgenoot (omwille van zijn problemen) te volgen naar het buitenland ; reden waarom verzoekster niet zomaar contact durfde op te nemen met haar eigen familie om te vragen stavingstukken op te sturen naar België.

Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud wilde verzoeker wel degelijk méér achtergrondduiding geven , maar werd hij door de Protection Officer gevraagd om zich in hoofdzaak te willen focussen op de gestelde vragen (aangaande de voorgelegde documenten).

[...]

Het CGVS lijkt verzoekers te willen straffen voor de laattijdige indiening van zoveel stavingsstukken , daar waar deze stavingsstukken wel degelijk een totaal nieuw licht wierpen op het dossier van verzoekers.

Tijdens het RvV beroep tegen de weigeringsbeslissing dd. 22 april 2024 had verzoeker ook een uitgebreide schriftelijke verklaring neergelegd waarin hij duiding geeft op heel veel vragen die het CGVS in de bestreden beslissing opwerpt.

Het CGVS heeft ten onrechte beslist om deze schriftelijke verklaring niet in overweging te nemen ; en dit terwijl dit document wel degelijk een cruciaal onderdeel uitmaakt van de dossierstukken én bovendien een inhoudelijk antwoord geeft op meerdere vragen die het CGVS ten onrechte opwerpt om het asielrelaas van verzoeker als vaag en ongeloofwaardig te bestempelen.

[...]

Zo blijft het CGVS zich afvragen hoe het mogelijk is dat V. gedurende zeven jaren in de familie kan blijven leven (schijnbaar zonder probleem) waarna verzoekers vader 'plotseling' dreigementen is beginnen te uiten.

Zowel uit het persoonlijk onderhoud alsook in verzoekers schriftelijke verklaring is op deze vraag wel degelijk een afdoende antwoord gegeven ; waarbij verzoeker, met de hulp van zijn zus, al het mogelijke hebben gedaan om V. uit het 'zicht van verzoekers vader te houden'.

[...]

Tijdens het eerste CGVS gehoor dd. 12 februari 2024 was uit verzoekers verklaringen wel degelijk reeds tevoorschijn gekomen dat zijn vader geen 'alledaags persoon' is.

De reden waarom verzoeker pas n.a.v. het RvV beroep nog méér duiding gaf over de échte macht van zijn vader, lag in het feit dat verzoeker geremd was geweest door schaamtegevoelens en mentale problemen.

Het voelde voor verzoeker aan als verraad om zijn ('almachtige') vader te beschuldigen t.a.v. de Belgische asielinstanties en hem de schuld voor zijn vlucht uit het land aan te rekenen.

Het CGVS ziet ten onrechte een tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen aangaande de rol van zijn broer R..

Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud had verzoeker reeds aangehaald dat zijn broer R. de kant koos van verzoekers vader.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gaf verzoeker meer duiding hierbij.

Als R. het standpunt van verzoekers vader verdedigt (dewelke van verzoeker eist dat hij zich moet ontdoen van V.), dan aanziet verzoeker zijn broer R. inderdaad ook als een potentieel gevaar.

Het CGVS blijft zich nog steeds afvragen hoe het komt dat de echtscheidingsprocedure van verzoeker en J. drie jaar lang kon aanslepen, terwijl zij beiden toch 'akkoord' waren met de scheiding ?

Zoals verzoeker in zijn uitgebreide schriftelijke verklaring had uiteengezet, hield hij van J. en was hij er zich van bewust dat J. een speelbal was geworden van een machtsspel van zijn vader.

Tegen beter weten in, bleef verzoeker de hoop koesteren dat zijn vader mettertijd zou bijdraaien en dat zijn woede en frustratie zouden afkoelen.

Verzoeker gaf aan zijn vader (en t.a.v. de buitenwereld) weliswaar de indruk dat hij aan diens eisen zou voldoen om de scheiding te vragen ; doch in werkelijkheid gaf hij tegelijk ook zijn advocaat als opdracht mee om de echtscheidingsprocedure op de lange baan te schuiven ; in de hoop dat zijn vader geleidelijk aan J. en V. zou aanvaarden.

Welke technische stappen verzoekers advocaat exact ondernomen had om de echtscheidingsprocedure te rekken, weet verzoeker niet ; dit behoort tot het takenpakket van zijn advocaat.

Verzoeker zal zijn best doen om bijkomende documenten (waaronder fotomateriaal) te verzamelen waarop zijn vader te zien is samen met andere Iraakse machthebbers; alsook waarop verzoeker te zien is samen met zijn vader ; en zal deze van zodra mogelijk toevoegen aan zijn dossier.

Verzoeker is formeel dat de klacht bij de Iraakse politie dd. 28 november 2014 wel degelijk authentiek is, en geenszins vals, zoals het CGVS ten onrechte insinueert.

Het CGVS heeft geen, minstens onvoldoende onderzoek verricht naar dit door verzoeker voorgelegde bewijselement en zich ten onrechte verschuilt achter drogredenen.

Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of dit door verzoeker voorgelegde Iraakse document al dan niet correcte informatie bevat aangaande zijn asielrelaas.

Het besluit van het CGVS is minstens voorbarig.

Het voorgelegd document vormde minstens een begin van bewijs, dat in het kader van een grondiger onderzoek terzake, wel degelijk nuttige gegevens m.b.t verzoekers moeilijkheden had kunnen verschaffen.

In casu bestaat er geen ernstige reden om het voordeel van de twijfel niet te verlenen aan verzoeker.

Het CGVS verwijt verzoeker ten onrechte dat hij ' rustig zijn tijd nam" om een visum te regelen en de toestemming te vragen van J. om V. te kunnen meenemen naar het buitenland.

De laatste dreigementen van vader dateren van de zomer van 2022 ; het regelen van de reisdocumenten voor een gezin, neemt nu eenmaal een zekere tijd in beslag.

Verzoekers hebben op 13 september 2022 het land kunnen verlaten, hetgeen zeker niet een onredelijk lange periode in beslag heeft genomen zoals ten onrechte geïnsinueerd door het CGVS, integendeel.

Verzoekers vader beschikt over een groot politiek netwerk. De vader van verzoekster, op zijn beurt, beschikt over militaire macht, gezien hij legercommandant is bij de Peshmerga.

Dit kan een redelijke verklaring bieden waarom verzoekers vader niet zomaar druk (bedreigingen) zal uitoefenen op de vader van verzoekster om via hem te trachten achterhalen waar verzoekers zich momenteel ophouden.

Bij een terugkeer naar Irak zullen verzoekers hoedanook in permanente onzekerheid leven.

Gezien de (financiële en politieke) macht van verzoekers vader en zijn banden met de autoriteiten, is het zich elders vestigen in het land, geen realistische oplossing.

Verzoekers gaven voldoende elementen aan het CGVS waaruit blijkt dat hun preciaire leefsituatie vraagt om dringende en noodzakelijke maatregelen bij gebreke waarvan hun leven in gevaar is.

De door verzoekers verstrekte gegevens zijn wel degelijk voldoende ernstig en zwaarwichtig , voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de vluchtelingenconventie.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

De door het CGVS ingeroepen weigeringsmotieven zijn niet fundamenteel en voldoende om het verzoek van verzoekers af te wijzen.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoekers moeten volstaan om hen minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

In ieder geval heeft het CGVS ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekers ondervinden in Irak.

Uit verzoekers onderhoud dd. 12 februari 2024 en dd. 4 maart 2025 is voldoende gebleken dat zij hun asielrelaas afdoende hebben toegelicht en voldoende elementen hebben aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoekspllicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoekers blijven ervan overtuigd dat zij bij een terugkeer naar Irak het voorwerp zullen uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoekers.

Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiäre bescherming)

Artikel 48/4 §2 b) : foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing

Verzoekers asielrelaas beantwoordt wel degelijk aan artikel 48/4 § 2, b) van de wet van 15/12/1980.

[...]

Bij een eventuele terugkeer naar hun land vrezen verzoekers hoedanook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 12 februari 2024 en dd. 4 maart 2025 hebben verzoekers op voldoende wijze kunnen aantonen dat hun leven wel degelijk in gevaar is in Irak.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekers ondervinden in Irak.

Verzoekers kunnen om evidente redenen niet meer terugkeren naar Irak alwaar zij geen veilig leven zullen kunnen leiden."

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 13 oktober 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar de volgende landeninformatie:

- UNHCR "*international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq*" van januari 2024;
- EUAA "*Country Guidance Note: Iraq*" van november 2024;
- COI Focus "*Irak: veiligheidssituatie*" van 29 Augustus 2025 (update);
- EUAA "*Country of Origin Report Iraq: security situation*" van mei 2024;
- COI Focus "*Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR)*" van 28 september 2023.

2.3. Verzoekers leggen een aanvullende nota van 23 oktober 2025 neer, waarbij ze een bijkomende nota (62 pagina's) en nieuwe stukken (waaronder beëdigde vertalingen) voorleggen.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissingen behept zijn met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoekers stellen dat ze in geval van terugkeer naar Irak vrezen dat verzoeker en hun dochtertje V. het slachtoffer van eerwraak zullen worden vanwege verzoekers vader in de nasleep van een onopgeloste en geëscaleerde vete met de familie M..

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers niet weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hun hoofd, omdat geen enkel geloof wordt gehecht aan hun

beweerde vrees. Immers wordt geen geloof gehecht aan de vermeende druk van verzoekers vader om te scheiden van zijn ex-vrouw, noch aan de doodsbedreigingen die verzoekers vader zou hebben geuit ten aanzien van zijn kleindochter V., noch aan de vele connecties die zijn vader zou hebben waardoor een terugkeer naar Koerdistan voor verzoekers en hun familie onmogelijk zou zijn.

Verweerder motiveert omstandig inzake verzoekers relaas als volgt:

- Vooreerst wordt, gezien de bijgebrachte documenten, niet getwijfeld aan het feit dat verzoeker in 2013 diende te huwen met R.J.A. in het kader van een verzoening tussen verzoekers familie en de familie M. nadat verzoekers broer C. eerder om het leven was gekomen. Evenmin wordt betwijfeld dat verzoekers dochter V. uit dit huwelijk voortkwam, noch dat verzoeker op 29 december 2016 scheidde van R.J.A. en in 2019 hertrouwde met verzoekster, zijn huidige echtgenote.

- De omstandigheden van deze scheiding, zoals door verzoeker geschetst, met name dat verzoekers vader verzoeker onder druk zette om zijn zwangere vrouw buiten te zetten en zo de familie M. te vernederen, zijn niet geloofwaardig (notities van het persoonlijk onderhoud van 12 februari 2024 van verzoeker (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 1), p. 6, p. 10). Zo stelt verzoeker dat hij in 2013 feitelijk van zijn echtgenote scheidde en wettelijk in 2016, maar biedt hij geen overtuigende uitleg voor het feit dat de echtscheidingsprocedure zo lang zou hebben aangeslept (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 6-7, p. 10-11). Indien verzoeker het echtscheidingsproces daadwerkelijk heeft willen vertragen of afblazen, kan niet worden ingezien dat verzoeker hierover geen enkele keer in gesprek ging met zijn vader of de echtscheidingsprocedure bij de rechtbank gewoon annuleerde, gezien het zijn eigen huwelijk betrof. Bovendien is niet geloofwaardig dat verzoekers vader deze (huwelijks)overeenkomst zo abrupt verbrak, terwijl de familie van J. reeds een grote geldsom hadden betaald en J. in oneer werd gebracht door de scheiding, en dat haar familie daar op reageerde door haar terug op te vangen en dit zonder ook maar enige actie tegenover verzoekers familie te ondernemen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p.10). De door verzoeker geschetste omstandigheden van de echtscheiding kunnen aldus niet worden aangenomen.

- Verder is niet aannemelijk dat verzoekers vader opeens besloot dat verzoekers dochter V., die na de echtscheiding gedurende een periode van 7 jaar bij verzoekers familie heeft kunnen inwonen, bij haar moeder diende te gaan of dat hij haar anders zou doden (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 11).

- Zo heeft verzoeker hierover manifest tegenstrijdige en wijzigende verklaringen heeft afgelegd (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 11-12; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 9-10). Verzoeker legde incoherente verklaringen af aangaande het verloop van de gebeurtenissen op het offerfeest van augustus 2022 wanneer zijn vader zou gesteld hebben dat hij V. wilde doden, over het al dan niet voorhanden zijn van eerdere bedreigingen ten aanzien van V. en over de reden waarom verzoekers vader V. opeens wilde doden. Waar verzoeker in zijn tweede persoonlijk onderhoud opeens stelt dat zijn zus met V. bij zijn vader ging – hetgeen hij nog onvermeld liet tijdens zijn eerste onderhoud – komt dit geheel ongeloofwaardig voor gezien verzoekers zus als een tweede moeder voor V. was en zij verzoeker altijd adviseerde om V. uit de buurt van verzoekers vader te houden (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 7). Bovendien sprak verzoeker tijdens zijn eerste onderhoud in verband met zijn vrees bij terugkeer enkel over zijn vader (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 12), terwijl hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij ook vreest dat zijn broer R. zijn dochter zou doden bij terugkeer (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 10).

- Bovendien dient vastgesteld dat verzoekers vader reeds jarenlang de kans had om zich te ontdoen van V. – gezien V. in het begin werd opgevoed door verzoekers zus die een straat verder woonde (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 9) – maar dat hij hieraan verzaakte. Daarnaast kan verzoeker geen nuttige verklaring bieden voor de reden waarom zijn vader plots besloot dat V. na al die jaren diende te sterven (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 9) en heeft hij slechts beperkte pogingen ondernomen om zijn vader op andere gedachten te brengen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 11).

- Tevens is niet geloofwaardig dat verzoekers vader enerzijds een ultimatum stelde tijdens het offerfeest in juli 2022 en hierbij stelde dat hij V. ging doden als verzoeker haar niet terugstuurde naar haar moeder (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 10), maar anderzijds niets ondernam, terwijl verzoeker geen gevolg gaf aan zijn bevel en pas op 13 september 2022 het land verliet (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 3-4; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 6-7, p. 9).

- Verzoeker heeft geen stappen gezet om zich tot de bevoegde instanties in de KAR te wenden inzake de bedreigingen van zijn vader en geeft geen bevredigende uitleg voor zijn nalatigheid (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 11).

- Verzoekers maken evenmin aannemelijk dat zij zich nergens anders in de KAR hadden kunnen vestigen met V. en de rest van hun gezin, uit het zicht van verzoekers vader. Waar verzoeker tijdens het eerste onderhoud nog vaag aangaf dat er geen veilige plek is voor hen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p.

12), verklaarde hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud plots dat zijn vader een zeer machtig man is als stamhoofd en vele connecties heeft (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 9-10). Verzoeker vermeldde tijdens zijn eerste onderhoud evenwel nooit eerder iets over de vermeende machtige positie van zijn vader – hij kwam pas tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voorafgaand aan het vernietigingsarrest op de proppen met allerlei facebookfoto's van zogenaamde hooggeplaatste connecties en familieleden van zijn vader. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat dit de belangrijkste reden was waarom hij zich niet elders kon vestigen in de KAR en aldus diende te vluchten.

- Deze facebookfoto's *an sich* bewijzen geenszins dat verzoekers vader dergelijke connecties heeft, gezien verzoeker zelf aangeeft dat het openbare foto's zijn die hij van de facebookpagina van deze personen heeft gehaald (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 5-6). Verzoeker kan slechts één (oude) foto neerleggen waarop zijn vader effectief met één van deze personen te zien zou zijn, maar toont hierbij niet aan dat de persoon op de foto daadwerkelijk zijn vader is.

Verzoeker toont aldus geenszins de zagezegde actuele connecties van zijn vader binnen de Koerdische regering aan en maakt niet aannemelijk dat hij zich niet elders had kunnen vestigen in de KAR om aan het conflict met zijn vader te ontkomen.

- Bovendien verklaarde verzoeker dat hij nooit zelf problemen kende met deze zagezegde connecties van zijn vader in Irak (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 8), zodat niet kan worden ingezien waarom deze connecties van zijn vader hem nu plots wel zouden willen raken en waarom zij zich in een loutere familiale aangelegenheid zouden willen mengen.

- Indien verzoekers vader dergelijke machtige connecties zou hebben binnen de Koerdische regering, kan niet worden ingezien dat deze verzoeker en zijn dochter nog niet in België hebben gelokaliseerd (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 11). Evenmin kan worden ingezien dat verzoeker Irak besloot te verlaten op legale wijze via de luchthaven van Erbil, gezien verzoeker daar, indien zijn vader daadwerkelijk connecties had, gemakkelijk zou kunnen weerhouden worden om het land te verlaten.

- De vaststelling dat verzoeker de documenten, waarover hij plots wel leek te beschikken tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voorafgaand aan het vernietigingsarrest, niet eerder neerlegde doet afbreuk aan zijn vrees, te meer omdat uit zijn verklaringen blijkt dat hij verscheidene documenten reeds in zijn bezit had voor zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS en andere documenten gemakkelijk kon laten opvragen bij zijn advocaat in Irak (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 4-7). Bovendien legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af aangaande deze documenten. Zo gaf verzoeker tijdens het eerste onderhoud aan dat hij niet beschikte over documenten aangaande zijn huwelijk en dat deze zich nog in Erbil bevonden (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 5), maar stelde hij tijdens het tweede onderhoud dan weer dat hij de huwelijksaktes van zowel zijn eerste als tweede huwelijk al die tijd in zijn bezit had (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 4-5). Over zijn echtscheidingsdocumenten stelde verzoeker tijdens het eerste onderhoud dat hij deze niet kon laten overkomen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 7), terwijl hij tijdens het tweede onderhoud aangaf dat hij via zijn advocaat in Irak gemakkelijk een geattesteerde kopie van zijn scheiding kon bemachtigen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 4-5). Verzoekers verwijzing naar een stressvolle situatie kan geen verschoning bieden voor het laattijdig neerleggen van deze documenten, noch voor zijn incoherente verklaringen hierover (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 3-4).

Ingevolge de voorstaande vaststellingen besluit de Raad in navolging van verweerder dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekers naar voor geschoven vluchtrelaas, noch aan de vrees die zij hieruit puren. Ter dezen wordt ook opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motieven. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Verzoekers brengen in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar ze evenwel geheel in gebreke blijven.

Ze komen immers in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden dat verzoeker en zijn dochter V. het slachtoffer van eerwraak zullen worden vanwege verzoekers vader, het benadrukken dat verzoeker deel uitmaakt van een welgestelde en bekende familie en dat zijn vader een machtig figuur is in

Erbil, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en reeds beoordeelde elementen (met betrekking tot het dispuut met de familie M., de verzoeningspogingen, de druk op verzoekers vader om zich te verzoenen vanuit hooggeplaatste personen binnen de KDP, het feit dat zijn vader op wraak bleef zinnen voor de moord op zijn zoon C., verzoekers huwelijk met J., de echtscheiding, het ultimatum van verzoekers vader met betrekking tot V.), het verwijzen naar de (vele) stukken die verzoekers in het kader van de beroepsprocedure bij de Raad voorafgaand aan het vernietigingsarrest hebben bijgebracht, het hernemen dat stress en mentale moeilijkheden aan de grondslag lagen van het feit dat verzoekers niet direct alle stukken ter staving van hun identiteit en asieltrelaas konden voorleggen, het ontkennen dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande de rol van verzoekers broer R., het hernemen van verzoekers uitleg over de lange duur van de echtscheidingsprocedure met J., en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoekers slagen er met hun betoog in het verzoekschrift aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Inzake de mentale toestand van verzoekster en verzoekers dochter V. motiveren de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt:

“Volledigheidshalve merkt het CGVS nog volgende op aangaande de precaire mentale toestand van uw vrouw B. en uw dochter V. en waarvan u ook een attest neerlegt in hoofde van uw echtgenote B. (zie CGVS II, p.8 en 9). U verklaart dat uw dochter V. op de hoogte is gekomen dat uw vrouw B. niet haar biologische moeder is en hiermee worstelt (zie CGVS II, p.8 en 9). Echter er dient door het CGVS te worden vastgesteld dat u deze mentale problemen nergens staft en u zelf aangeeft dat V. niet in begeleiding is (zie CGVS, p.8 en 9). Dit terwijl u reeds in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 februari 2024 aangaf dat uw dochter V. op de hoogte was van het feit dat uw vrouw B. niet haar biologische moeder is, maar de assistenten u hier goed mee hebben geholpen (zie CGVS I, p.11). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u in de periode daaropvolgend geen (medische) begeleiding zou hebben kunnen krijgen voor uw kind, mocht de mentale toestand dusdanig precair zijn als u die omschrijft.

Bovendien moet u zich voor de beoordeling van medische elementen in hoofde van uw dochter te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Aangaande de precaire mentale toestand van uw vrouw legt u wel een attest van de psycholoog neer (zonder datum) waarin wordt geattesteerd dat ze lijdt aan symptomen van een postnatale depressie en dat ze in het kader hiervan meermaals gesprekken had met een psycholoog. Deze elementen worden door het CGVS geenszins betwist, doch in de attesten wordt wat betreft de vermeende oorzaak van uw vrouw haar klachten louter verwezen naar haar eigen verklaringen. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen, en dient zich hiervoor dan ook te baseren op de gezegden van de patiënt. Bovendien verklaarde u zelf dat de vader van uw vrouw overleed na uw aankomst in België en dat de beide zwangerschappen en bevallingen van uw vrouw zeer moeizaam verliepen (zie CGVS II, p.8), hetgeen verder doet uitschijnen dat de mentale problemen die uw vrouw ervaart het gevolg zijn van de situatie na uw vertrek en wederom geen weerslag vinden in de door u voorgehouden problemen die een eventuele terugkeer naar Irak zouden verhinderen. Dit medische stuk kan geenszins uw vluchtrelaas of een vrees bij terugkeer staven. Wederom dient u zich voor de beoordeling van medische elementen in hoofde van uw vrouw te richten tot de geëigende procedure (zie ook hierboven).”

De bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster stelt daarbovenop:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat op grond van een aantal elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, blijkt dat er in het kader van onderhavig volgend verzoek bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde kunnen worden aangemerkt.

Uw man vermeldt immers een precaire mentale gezondheidstoestand in uw hoofde (zie NPO [...], p.8) en zowel uw advocaat als uw man legden hiervan medische attesten (zonder datum) neer waarin wordt geattesteerd dat u lijdt aan symptomen van een postnatale depressie en dat ze in het kader hiervan meermaals gesprekken had met een psycholoog. Deze elementen worden door het CGVS geenszins betwist.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het Commissariaat-generaal evenwel van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Waar u weliswaar bepaalde mentale problemen hebt dient opgemerkt te worden dat u géén elementen of omstandigheden signaleerde die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Er moet immers worden vastgesteld dat uit de door u neergelegde attesten blijkt dat u voor bovenstaande klachten reeds in begeleiding was voor aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op 12 februari 2024.

Uit de verklaringen die u aflegde bij het CGVS in het kader van uw huidig verzoek op datum van 12 februari 2024 blijkt niet dat u toentertijd niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen of niet in staat zou zijn geweest om de elementen ter ondersteuning van uw verzoek toe te lichten. Integendeel, uit de verklaringen die u toen aflegde blijkt dat het onderhoud op een normale wijze is verlopen, dat u de gestelde vragen begrepen heeft, en dat u duidelijke antwoorden hebt gegeven (zie Notities Persoonlijk Onderhoud dd. 12/02/2024). Nergens in het door uw man bijgevoegde recente attest wordt voorts vermeld als zou u niet in staat zijn dergelijke verklaringen opnieuw af te leggen. Bijgevolg kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

[...]

Betreffende uw medische problemen dient er ten slotte herhaald te worden dat wat betreft de vermeende oorzaak van uw klachten louter verwezen wordt naar uw eigen verklaringen. Een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze psychologische problemen werden opgelopen, en dient zich hiervoor dan ook te baseren op de gezegden van de patiënt. Bovendien verklaarde uw man dat uw vader overleed na uw aankomst in België en dat uw beide zwangerschappen en bevallingen zeer moeizaam verliepen (zie CGVS II, p.8), hetgeen verder doet uitschijnen dat de mentale problemen die u ervaart het gevolg zijn van de situatie na uw vertrek en vinden wederom geen weerslag in de door u voorgehouden problemen die een eventuele terugkeer naar Irak zouden verhinderen. Dit medische stuk kan geenszins uw vluchtrelaas of een vrees bij terugkeer staven. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen in hoofde van uw vrouw te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980.”

Uit de voorstaande motiveringen blijkt dat de mentale toestand van verzoekster en verzoekers dochter V. genoegzaam in aanmerking zijn genomen bij zowel de beoordeling van de bijzondere procedurele noden van verzoekster als bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekers.

Verzoekers voeren in het verzoekschrift geen (valabele) argumenten aan ter weerlegging van de voormelde terechte en pertinente vaststellingen en appreciatie.

6. De bestreden beslissingen motiveren inzake de door verzoekers in de loop van de administratieve procedure overige bijgebrachte documenten op draagkrachtige en omstandige wijze als volgt:

“De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen.

Aangaande de identiteitskaart van V., identiteitskaart van uw ex-vrouw, uw eigen identiteitskaart, identiteitskaart van uw huidige vrouw, huwelijksakte van uw eerste huwelijk, volmacht (dd. 21/06/2015) aan uw advocaat om de echtscheidingsprocedure te voeren, volmacht (dd. 21/06/2015) aan uw advocaat om de echtscheidingsprocedure verder te zetten, het Iraakse vonnis houdende echtscheiding in uw eerste huwelijk, de huwelijksakte van uw huidige huwelijk, schriftelijke toestemming van uw ex-vrouw dd. 28/08/2022 aan u om te mogen reizen naar Frankrijk, gerechtelijke beslissing dd. 04/10/2022 houdende voogdijschap van verzoeker over V., overlijdensakte van uw broer C. dd. 21/10/2005, overlijdensakte dd. 01/11/2023 van uw schoonvader, inschrijvingsbewijs van uw voertuig (Nissan Roadji) dd. 18/07/2019, uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw onroerend eigendom (perceelnr. [...]) dd. 27/02/2009 en een uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van uw onroerend eigendom (perceelnr. [...]) dd. 01/05/2014, certificaat van uw vroegere tewerkstelling, bewijs stopzetting van uw tewerkstelling (na uw vertrek uit het land), tickets van uw reis naar Europa, verzendingsbewijs en briefomslag waarin de Iraakse documenten naar België zijn opgestuurd dient er opgemerkt te worden dat dit zaken zoals uw identiteit en deze van uw familieleden, uw eigendommen in Irak, alsook uw huwelijken, echtscheiding, verzoening met de familie M. en uw vertrek uit Irak betreft, alwaar het CGVS tot op heden niet aan twijfelt. Deze kunnen dan ook geenszins bovenstaande beslissing wijzigen.

Betreffende het indienen van een klacht bij de Iraakse politie dd. 28/11/2014 moet opgemerkt dat het document er vooreerst weinig officieel uit ziet, wat reeds doet twifelen aan de authenticiteit hiervan. Het is bovendien zo dat alle Iraakse documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde hoe dan ook slechts relatief is, temeer daar het een kopie betreft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een

geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is. Wat er ook van zij, het CGVS wijst er ten slotte op dat een klacht louter een letterlijke weergave vormt van uw verklaringen, en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid van die verklaringen.

Wat betreft de toelating van de nieuwe schoolinstelling om V. te mogen inschrijven in die nieuwe school, schrijven dd. 20/07/2022 van uw ex-werkgever aan de schoolinstelling van V., schoolrapport van V.'s vorige schoolinstelling (schooljaar 2021-2022) en waarvan u zelf verklaart dat deze documenten bewijzen dat u V. inschreef in een andere school om ze verder weg van uw vader te houden (zie CGVS, p.10) dient er opgemerkt te worden dat deze documenten hoogstens aantonen dat uw dochter V. in meer dan één school heeft les gevolgd. In welke omstandigheden deze wissel van school plaatsvond, kan echter geheel niet afgeleid worden uit bovenstaande documenten.

U legde tevens foto's neer van verscheidene familieleden of vrienden van uw vader met hoge functies, van een hooggeplaatst bemiddelaar die (na de moord op C.) ook bemiddeld had om een verzoening te bewerkstelligen tussen uw familie en de familie M. en van leden van de machtige M. familie. Deze documenten werden reeds in supra besproken en kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen.

Aangaande het verslag van de psycholoog op naam van uw vrouw dient er opgemerkt te worden dat ook deze reeds in supra werd besproken en aldus bovenstaande beslissing niet kan wijzigen. Dan legt u nog getuigschriften van gevolgde beroepsopleidingen/behaalde certificaten en een aanbevelingsbrief op naam van uzelf neer. Deze betreft uw integratie hetgeen, hoewel dit als positief wordt ervaren, niet van invloed is op bovenstaande beslissing.

Ten slotte is er nog de schriftelijke verklaring/gedetailleerd relaas vanwege uzelf. Schriftelijke verklaringen door uzelf opgesteld kunnen echter niet in overweging genomen worden in de beoordeling van uw vrees daar de informatie vergaard uit de beide persoonlijke onderhouds prevaleert. Bovendien vormt dit document louter een letterlijke weergave van uw verklaringen, en kan geenszins uitspraak doen over de geloofwaardigheid van die verklaringen.”

Verzoekers slagen er met hun verweer in het verzoekschrift niet in de voormelde appreciatie met betrekking tot de door hen bijgebrachte stukken in een ander daglicht te plaatsen.

Zij komen immers in wezen niet verder dan het opnieuw verwijzen naar de door hen reeds neergelegde en beoordeelde stukken.

Zo in het verzoekschrift andermaal wordt geopperd dat de ouders objectieve en aanvaardbare redenen moeten kunnen voorleggen om een kind in een andere schoolinstelling te kunnen herinschrijven, kan slechts samen met verweerder worden vastgesteld dat de stukken ('toelating van de nieuwe schoolinstelling om V. te mogen inschrijven in de nieuwe school' en 'afschrift van een schrijven dd. 20/07/2022 van de ex-werkgever van verzoeker aan de schoolinstelling van V.') hoogstens aantonen dat verzoekers dochter V. in meer dan één school heeft les gevolgd. In welke omstandigheden deze wissel van school plaatsvond, kan uit deze documenten geenszins worden afgeleid.

Waar verzoeker met de eigendomsbewijzen van twee onroerende goederen en een dure SUV wil aantonen dat hij uit een financieel welgestelde familie komt, dient opgemerkt dat hij hiermee niet aantoon dat zijn vader daadwerkelijk een machtig figuur is met machtige connecties binnen de Koerdische regering.

Verzoekers slagen er met hun verwijzingen naar hun reeds neergelegde en beoordeelde documenten niet in de ongeloofwaardigheid van hun asielaas en hiermee gepaard gaande vrees te doen ombuigen.

7. Verzoekers leggen op 24 oktober 2025 een “*bijkomende nota (62 blzn) + bijkomende – nieuwe stukken (waaronder beëdigde vertalingen)*” voor.

Vooreerst dient, betreffende het stuk dat verzoekers op 24 oktober 2025 neerleggen en omschrijven als “*aanvullende nota*”, te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

In het door verzoekers neergelegde stuk wordt slechts aangegeven:

“Deze aanvullende nota biedt meer achtergrondduiding en geeft een concreet antwoord op de aangehaalde weigeringsmotieven in de bestreden beslissing dd. 01/04/2025.

Ik dank U om met deze bijkomende , nieuwe gegevens rekening te willen houden.

Deze nieuwe gegevens beantwoorden aan de voorwaarden zoals opgelegd in artikel 39/76 Vw.

Deze gegevens vinden steun in het rechtsplegingsdossier ; hebben betrekking op de individuele situatie van verzoekers en zijn van doorslaggevende aard.

Zij maken de kans aanzienlijk groter dat verzoekers in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4."

De 'inventaris der stukken' vermeldt louter "1-62. Aanvullende nota's + beëdigde vertalingen".

Aldus maakt het neergelegde stuk slechts melding van het gegeven dat verzoekers nieuwe gegevens bijbrengen, maar wordt hierin op generlei wijze geduid welke stukken worden neergelegd, laat staan wat verzoekers met deze stukken wensen aan te tonen in het kader van hun voorgehouden vrees voor vervolging. Bijgevolg kan het neergelegde stuk – dat zich inhoudelijk bovendien voordoet als een bijkomend verweer bovenop het verweer in het verzoekschrift ten aanzien van de bestreden beslissingen - niet worden beschouwd als een 'aanvullende nota' in de zin van de voormelde bepaling. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de "achtergrondduiding" niet vroeger in de procedure kon worden bijgebracht en zich aandient als een nieuw element. Verder voorziet artikel 39/76 niet dat onder 'nieuwe elementen' kan verstaan worden dat hierin ook een bijkomend "concreet antwoord [wordt gegeven] op de aangehaalde weigeringsmotieven in de bestreden beslissing dd. 01/04/2025".

Derhalve wordt het stuk dat verzoekers neerleggen op 24 oktober 2025, gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, uit de debatten geweerd.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie, alsook naar de aanvullende nota van verweerder van 13 oktober 2025, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Erbil geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Ten slotte tonen verzoekers geen persoonlijke omstandigheden aan die tot gevolg hebben dat verzoekers, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Wat betreft verzoekster kan het gegeven dat zij lijdt aan symptomen van een postnatale depressie niet doen besluiten dat zij bij een terugkeer naar Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS